மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

''1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் (தகுதியின்மையினைத் தடுத்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 11/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் (தகுதியின்மையினைத் தடுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 11/1989) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஒ) இந்து வழிமுறையுரிமை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989).

மாணபுமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''1989-ஆம் ஆண்டு இந்து வழிமுறையுரிமை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 9/1989), *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்''.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்களின் திருத்தம்.

* 13-4-1989 ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். I move the following amendment standing in my name, namely—

"that the Hindu Succession (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1989 (L. A. Bill No. 9 of 1989) be circulated for eliciting public opinion".

(The amendment was duly seconded)

அடுத்த அமெண்ட்மெண்ட்,

I move the following amendment standing in my name, namely—

"In Clause 2,in the proposed new Clause 29-A, under Chapter II-A, insert the following proviso at the end of Sub-clause (v) ;

'provided that where by mutual consent'....."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பிரிவு வரும் பொழுது அதைச் சொல்லலாம். இதை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : அதில் நான் பேசுகிறேன் என்று சொல்விக்கொண்டு என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவரவர்களே, சட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொன்ன பிறகு அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும். நான் சில கருத்துக்களை முன்னுரையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய திருத்தம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது General Consideration திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்களுடைய திருத்தம் வருகிறது. பிறகு பிரிவு வாரியாக வரும்போழுது திரு. சுந்தரதாஸ் அந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லலாம். இப்பொழுதுள்ள திருத்தத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

*(பிற்பகல் 12-50.)*

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்ற இந்த மசோதவை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், ஒருசில

திருத்தங்களோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் பல்வேறு கருத்துக்கள் வெளிவந்தது உண்டு. பொதுவாக பெண்களுக்கு உரிமை கொடுக்கவேண்டும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்களை விட பெண்களுக்கு அதிகம் உரிமை இருக்கிறது. அதிகமான நிலங்கள், அதிக அளவில் பணம் கொடுப்பது உண்டு. இந்தச் சட்டம் வந்து தான் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இதில் பிரச்சினை என்ன வென்று சொன்னால், ஏற்கெனவே நம்மிடையே பல்வேறு கருத்துக்கள் வருகிற காரணத்தால், அதை (Public opinion -க்கு விட வேண்டுமென்பது ஒரு திருத்தம். அதேபோன்று இன்று இருக்கின்ற நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் அது(Fragment Dvide ஆகிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

தஞ்சாவூரிலே இருக்கின்ற ஒரு குடும்பத்திலேயுள்ள ஒரு பெண்ணை சென்னையிலே திருமணம் செய்து கொடுத்தால், அப்பெண் அந்தச் சொத்தை கவனிக்க முடியாது. ஆண் பிள்ளை—ஆண் மகன்.. ..

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் இந்தச் சட்டத்தை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டு மென்பது. அதைப் பொறுத்தமட்டில்தான் பேசலாமே தவிர, மற்றவைகளை கிளாஸ் பை கிளாஸ் டிஸ்கஷனுக்கு வரும்போது சொல்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். இப்போதே கருத்தைச் சொல்வது பொருத்தமல்ல.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் ; பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இரண்டு திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு திருத்தம் அல்ல—

I have given two amendments. There is the second amendment and that is,

" provided that where by mutual consent, any amount as compensation may be given to the women in lieu of land and that compensation shall be computed in terms of the returns in the land during the last three years".

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரிவு 2-வருகிறபோது நீங்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாம். இப்போது நீங்கள் சொல்ல வேண்டியது — அதாவது, பொது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இருக்கிறது. நிர்மானத்தின் மீது மட்டும். சொல்லுங்கள்.

*1989 மே 6]*

திரு. எஸ். கணபதி : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார். முதல் திருத்தம் செலக்ட் கமிட்டிக்கு போகவேண்டும் என்பது. செலக்ட் கமிட்டி திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால், இந்த அவையிலே இரண்டாவது திருத்தம் எப்படி நிற்கும் ? Mutually contradictory திருத்தங்களை எப்படி உறுப்பினர் கொடுக்கலாம்? அதற்கு ஒரு தீர்மானம் வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், நான் அமர்ந்து விடுகிறேன். (சிரிப்பு) ஏற்றுக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே அதைக் கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மெஜாரிட்டி கட்சியில் எந்த பில் வந்தாலும் பாஸாகும். எங்கள் கருத்தை நாங்கள் சொல்ல முடியுமே தவிர, பில் பாஸாக முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. அதனால்தான் சொல்கிறேனே தவிர . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது திருத்தத்திற்கும் இந்தக் கருத்தைத் தாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கலாமே ! (சிரிப்பு).

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதல் திருத்ததை வலியுறுத்துகிறேன். பின்னால் என் கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் தம் திருத்தத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி முன்னுரையாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா] [1989 மே 6

1956—ஆம் ஆண்டு இந்து வழிமுறையுரிமைச் சட்டமானது Hindu Successions Act — Central Act 30/1956 விருப்புறுதி ஆவணம் (உயில்) இல்லாத நிலையில் வழிமுறை யுரிமையைப் (inter State succession) பற்றிய இந்துச் சட்டத்தைத் திருத்தித் தொகுக்க விழைகின்றது. தற்போது, இந்து மித்தாக்சரா சட்டத்தின் கீழ் மகள்கள் கூட்டுடைமையின் உறுப்பினர்களாக (member of the coparcenary) இல்லை. அதனால் கூட்டுடைமைச் சொத்தில் பாகப் பிரிவினை கோருவதற்கு, அவர்களுக்கு உரிமைத் தகுதி இல்லை. அவ்வாறு மகள்களை விலக்கி வைத்திருப்பானது, சமூக ரீதியாக பெருங்கேடு விளைவிக்கவல்ல வரதட்சிணை முறையையும் அதனோடு சேர்ந்த சமூகக் கேடுகளையும் உருவாக்குவதற்கு வழி வகுத்திருக்கின்றது. ஆக்கமுறையான வழிகளின் மூலம், இந்தத் தீமைகளை ஒழிப்பதற்காகவும், அதே நேரத்தில் இந்துச் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலைமைகளை அது சீராக்கும் பொருட்டும், மேற்சொன்ன சட்டத்தைத் தக்க வாறு திருத்துவதன் மூலம், அரசமைப்பு வலியுறுத்துகின்ற சமத்துவத்தை எய்துவதற்காக வேண்டி, ஓர் இந்துக் கூட்டுக் குடும்பத்தில் மகன் ஒருவர் பெற்றிருப்பது போல, அதே உரிமைகளை ஓர் இந்து மகளுக்கும் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. கருதியுள்ள திருத்தங்கள், இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத் தேதிக்கு முன்பு, திருமணமாகியுள்ள மகள்களுக்குப் பொருந்தாதனவாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன. 29-ஏ பிரிவின் இரண்டாம் கூறின் வகைமுறைகள் கருதியுள்ள இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் தொடக்க தேதிக்கு முன்பு செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு பாகப் பிரிவினைக்குப் பொருந்தாது. இந்த சட்டமுன் வடிவு மேற்சொன்ன கருத்துருவிற்கு செயல்வடிவம் கொடுக்க விழைகிறது. எனவே மாமன்றம் இந்த சட்டமுன் வடிவை ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு முக்கியமான பிரச்சினைகளை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய Hindu Law பொறுத்த வரையில் Concept of Joint Family Property என்பது ஒரு முக்கியமான பகுதி. அதைப் போல right by birth பிறந்த உடனே உரிமை என்றமுறையிலே right by birth, to son, son's son, grand-son, son's, son, மகன், மகனுடைய மகன், மகனுடைய மகனுடைய மகன், இவர்களுக்கு right by birth இருக்கிறது. அதைப் போல அந்த கூட்டுக் குடும்பத்தில் கூட கூட்டு உறுப்பினர் யாராவது இறந்து விட்டால், அந்த சொத்துரிமை Right by survivorship யார் உயிரோடு இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குப் போகிறபடித்தான். அடிப்படையானது. Hindu Lawஅதைப் படித்து ரொம்ப நாள் ஆகிவிட்டது. இருந்தாலும் இந்தக் கருத்தை இன்றைக்கு ஞாபகப்படுத்திச் சொல்கிறேன்.

1989 மே 6] (திரு. சாதிக் பாட்சா)

அதிலே சில திருத்தங்களை 1956–ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து இப் போது இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கியமான நோக்கம், மகள் களுக்கும், பெண்களுக்கும் (Joint Family Property) யிலே As a member of the Co-parcenary என்ற முறையில் உரிமையை கொடுப் பதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று இருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் தான் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை இன்றைக்கு இந்த அவையில் ஆய்விற்கு வைத்திருக்கிறோம். மேலான கருத்துக் களை எதிர்பார்க்கிறேன். தேவைப்பட்டால் பின்னாலே விளக் கம் சொல்வேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

## 6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

### (ஏ) உரிமைப் பிரச்சினை பற்றிய தீர்ப்பு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய உறுப் பினர்களே, இதன் மீதான விவாதம் பிற்பகல் தொடர்கிறது. திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் ஓர் உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருந்தார்கள். அதன் தொடர்பாக இன்று நான் தீர்ப்பு வழங்குவதாக இருந்தேன். அதனுடைய தீர்ப்பு 11–5–89 ஆம் தேதி காலையில் முதலில் வழங்கப்படும்.

பேர்வையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-59 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் மு சாத்தையா என்கிற தமிழ்க் குடிமகன் அவர்கள் தலைமை யில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

## 7. சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

### (ஓ) இந்து வழிமுறையுரிமை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1989—தொடர்ச்சி.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வர் அவர்களே, 1956 ஆம் ஆண்டு இந்து வழி முறைஉரிமைச் சட் டத்தைதமிழ் மாநிலத்திற்குப் பொருந்தும் வகையில் திருத்து வதற்கான சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்ற முன்வந்துள்ள அரசை நான் சார்ந்துள்ள ஜனநாயக மாதர் சங்கத்தின் சார்பிலும்,

(திருமதி.. பாப்பா உமாநாத்) [6 மே 1989

தமிழகப் பெண் குலத்தின் சார்பிலும் வாழ்த்துகிறேன்.. வர வேற்கிறேன். பரம்பரைச் சொத்தை அடையும் உரிமையில் பெண்களுக்கு நீண்ட காலமாக காட்டப்பட்டு வந்த பார பட்சத்தைப் போக்கும் வகையில் இந்தச்சட்டமுன்வடிவு அமைந்து உள்ளதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இந்தச் சிறப்புமிகு சட்ட முன்வடிவை காலம் தாழ்த்தாது மகளிர் உரிமைகள் மீதுள்ள அக்கறையுடன் நிறைவேற்ற முன் வந்துள்ள அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய சபையில் போதுமான உறுப்பினர்கள் வரவில்லை என்றாலும் கூட, —ஏன் என்றால், இது பெண்களுக்கு உரிமை தரக்கூடிய விஷயம்—மக்கள் சமுதாயத்தில் சரிபாதியினராக இருப்பவர்கள் பெண்கள். அவர்களுக்குச் சமநீதி வழங்கப்பட வில்லை என்ற நிலை இன்றைக்கும் நடக்கிறது. திருமணம் என்பது வர்த்தகமாக்கப்பட்டு, வரதட்சணைக் கொடுமை பெண் களுடைய வாழ்வை சூறையாடிக்கொண்டிருக்கிற நேரம். இந்த நிலையில் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற, இந்த பூர்வீகச் சொத்தில் மகளிருக்கு பங்கு உண்டு, என்ற சட்ட முன்வடிவு முன்னேற்றப் பாதையில் முக்கியமான ஒரு மைல் கல்லாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த அரசின் இந்த செயலை பெண்கள் என்றென்றும் நன்றி யுடன் நினைவு கூறுவார்கள். ஒன்பதாவது சட்டப் பேரவையின் நடவடிக்கைகளில் இது தான் சிறந்தது என்பது என்னுடைய கரு த்துஎன் அப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், பெண்களுக்கு உரிமை கள் தரப்படுகிறது என்று சொன்னால், நீதி வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அதை மறுப்பதற்கு, எதிர்ப்பதற்கு, பழமை வாதிகள் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள் என்பது நம்முடைய அனுபவம். இந்த நாட்டில் எத்தனையோ அனுபவங் கள் நமக்கு உண்டு. உடன்கட்டை ஏறுகின்ற காட்டுமிராண்டித் தனத்தை எதிர்த்து 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ராஜாராம் மோகன் ராய் அவர்கள் குரல் கொடுத்த போது, தேவதாசி முறையை, பாலிய திருமணத்தை எதிர்த்து டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அவர்கள் சிம்மக் குரல் எழுப்பியபோது வந்த எதிர்ப்புகள் எத் தனை, எத்தனை என்பதை நாம் அறிவோம்.

ஆனாலும், இப்போது சற்று நாகரீகமான முறையில் வரு கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமே வேண்டாம் என்பதற்குப் பதிலாக நாசுக்காக மக்கள் கருத்தறிய சுற்றுக்கு விட வேண்டும் என்கிறார். செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று சொல்கிறார். அவர்கள் சொல்லியபடி செய்தால் இதற்குப் புதைகுழி தோண்டுவதாக அர்த்தம்.

1989 மே 6] (திருமதி பாப்பா உமாநாத்)

அது மாத்திரம் அல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தர தாஸ் அவர்கள் திருத்தத்தை முன்மொழிகிறபோது கூறியதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். நிலத்தை எப்படிப் பிரித்துக் கொடுப்பது? மகன்கள் ஊருக்குள்ளே இருப்பார்கள், மகள்கள் திருமணமாகி வெளியூர் சென்று விடுவார்கள் என்று தன்னுடைய திருத்தத்திற்கு நொண்டிச் சாக்கைத் தேடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், மகன்கள் என்ன மண்வாசனை பிடித்துக் கொண்டு ஊரிலேயா இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் என்ன வேலை தேடி வெளியூருக்குச் செல்வதே இல்லையா? ஆகவே அவர்கள் தான் அதிகமாகப் போகிறார்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மோகன் சொல்வதைப் போல. ஆகவே யாராக இருந்தாலும், சொத்திலே பங்கு உண்டு. அதிலே எந்தக் காரணமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. நிலத்தை எப்படி அனுபவிப்பது, வீட்டை எப்படி அனுபவிப்பது என்பது அந்தப் பெண் செய்ய வேண்டிய வேலை, அவர்கள் செய்ய வேண்டிய யோசனை. இதிலே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரதாசுக்கு கவலை வேண்டாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்று மட்டும சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஜவகர் திட்டம் என்று குறிப்பாக பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருவதாக நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். தொலைநோக்கு வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள்; பெண்களுக்கு பல சலுகைகளைத் தரப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நமது காங்கிரஸ் சட்சி உறுப்பினரான மாண்புமிகு சுந்தரதாஸ் அவர்கள் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை தரக் கூடாது என்ற கருத்தில் சட்டத்தை எதிர்த்து நிற்கிறார். அப்படி என்றால் இதற்குப் பெயர், 'தானிக்குப் பேரு ஏமி' என்று தெலுங்கில் சொல்வதுபோல், அதுதான் பெயர். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசுகிறபோது பதில் சொல்லுங்கள். அப்படி என்றால், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை என்ன, ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் சொல்வதா, சுந்தரதாஸ் சொல்வதா? இல்லை, அவர் சொல்வது, இவர் சொல்வது என்று பல குரல் இருக்க முடியாது. பல குரல் மன்னர்கள் மாதிரி, அப்படி இருக்க முடியாது. ஆகவே தான் உண்மையிலே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது ஒரு அடிப்படை. இந்த நாட்டில் நூற்றுக்கு நூறு குடும்பங்களில் சொத்துரிமை கிடையாது. இப்போது எனக்குக் கூட எந்தச் சொத்தும் கிடையாது. அதில் பங்கு நான் கேட்கப் போவதில்லை. நூற்றுக்கு எழுபது குடும்பங்களில் அது தான் நிலைமை. இருக்கிறவர்கள் சொத்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்குள்ளே இந்த நிலை. ஆண்களுக்கு இவ்வளவு நாட்கள் பிரித்துக் கொண்டார்களே, ஏதாவது சத்தம் வந்ததா? பெண்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று சொன்னதும், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரதாஸைப் போன்றவர்களுக்கு— அவரை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை—வருத்தம் வருகிறதா

(திருமதி பரப்பா உமாநாத்) [1989 மே 6

இல்லையா? நேற்றைக்கே நான் அவரை பஸ்ஸில் பார்க்கும் போது சொன்னேன். நாளைக்கு பேசிக் கொள்கிறேன் என்று; அவருடைய திருத்தத்தைப் பார்க்கும்போது. ஆகவே நான் இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். கொள்கை என்று பேசுவது, அங்கு ஒன்று, இங்கு ஒன்று என்று வைப்பது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: தலைவர். அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாப்பா உமாநாத், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரதாசை மிரட்ட வேண்டாம் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னொரு குறிப்பு. ஏற்கெனவே திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பல சங்கடங்கள் உண்டு. நீங்களும் சேர்ந்து மிரட்ட வேண்டாம். (சிரிப்பு).

திருமதி பரப்பா உமாநாத்: சரி, அதைத் தனியாகச் சொல்லுங்கள். எனக்கு இப்போது தெரியாது அதைப்பற்றி. ஆகவே அதுவா, இதுவா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு பாரதியார் பாடல் எனக்கு நினைவு வருகிறது.

''தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தை
தடுக்க முயற்சியுறார்
வாயை திறந்து சும்மா
கிளியே வந்தே மாதரம் என்பார்''

என்ற பாட்டு. எனவே வந்தே மாதரம் என்கின்றபோது தான் ஏதோ காங்கிரசைத் திட்டுவதாக எழுந்து விடாதீர்கள். அது பாரதி பாட்டு. ஆகவே, அந்த முறையில் அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் எதற்காக? ஓட்டு வாங்குவதற்கு மட்டும் தானா? இல்லை உண்மையிலே பெண்களுக்குச் சேர்வதற்கா என்ற ஒரு ஐயப்பாடு எழுவது இயற்கைதான். அதில் கோபித்துக் கொள்வதில் பயனில்லை.

அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டை 10 ஆண்டுக் காலமாக ஆண்டு கொண்டிருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது மறைந்த முதலமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்களிடம் நான் சார்ந்திருக்கக் கூடிய ஜனநாயக மாதர் சங்கம் பலமுறை போய் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட சொத்துரிமையில் பெண்களுக்கு உரிமை தரவேண்டுமென்று பலமுறை கேட்ட போதும், கடைசி வரைக்கும் அவர் அதைக் கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே, தாய்க்குலம், தாய்க்குலம் என்று வசனம் பேசுவது பெண்களிடம் வாக்குகளைப் பெறுவதற்கு மட்டும் தானா என்று

1989 மே 6] (திருமதி பாப்பா உமாநாத்)

அழுத்தமாக நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வருத்தத்தோடு கேட்க விரும்புகிறேன். ஆனால் மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் தலைமையில் அமைந்துள்ள அரசு வந்தவுடன் சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் வைத்ததோடு மட்டு மல்லாமல், இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அதை நிறைவேற்றிட உறுதியாக நிற்பதற்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒன்று இந்த அரசு அமைந்த 100-வது நாள். இந்த நல்ல நாளில் பெண்களுக்கு உரிமை தரக்கூடிய இந்தச் சட்டமுன்வடிவு நிறைவேறயிருக்கிறது. இதற்கு மேலும் சிறப்பு சேர்க்கும் வகையில் எனது சில திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகிறேன். சொத்துப் பிரிவினைக்கு முன்பு மணமான மகளுக்குக் கிடைக்காது என்ற ஷரத்தை நீக்கவும், இந்த அரசு அமைந்த நாளான 27—1—1989 முதல் இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வரும் வகையில் சட்டத்தை நிறைவேற்றுமாறு நான் உரிமையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே 'பெண்ணடிமை தீரும் மட்டும் பேசும் திருநாட்டில் மண்ணடிமை தீராது' என புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் கூறுவதற்கொப்ப பெண்ணடிமைத் தனத்தை சுட்டெறித்திட இன்னும் பல உரிமைகளை வழங்கக்கூடிய பல்வேறு சட்டங்களையும் இந்த அரசு கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நம்பிக்கையோடு இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரதாஸ் உட்பட எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்று, நேற்றைய தினம் பொன் விழா கொண்டாடியிருக்கக் கூடிய அந்த மரபுக்கு மேலும் புகழ் சேர்க்கவேண்டுமென்று அனைத்து உறுப்பினர்களையும் நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்களுக்கு சொத்துரிமையில் உரிமை வழங்க வேண்டுமென்ற இந்த மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற இந்த நேரத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4.10)

நம்முடைய சமுதாய மாற்றம் என்ற முறையில் காலப்போக்கில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. இதற்கு முன் சதி என்ற ஒரு கொடுமையான பழக்கம் இருந்தாலும், நம்முடைய முன்னோர் காலத்தில் இல்லாமல் இருந்து, இடையிலே அது புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் பிற்காலத்தில் நீக்கப் பட்டு, அதுபோன்று மேலும் பல உரிமைகளை வழங்குவதற்கு சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989 மே 6

அப்படிப்பட்ட இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டமானது வரவேற்கத் தக்க ஒரு சட்டம் என்ற முறையிலே இதே போன்ற ஒரு நிலைமையை வழங்கவேண்டுமென்ற முறையில் மறைந்த முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இதே சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அன்றைக்கு அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து அதை அறிவிப்பாக செய்திருக்கிறார்கள். அதுதான் இன்றைக்கு இங்கே சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் மறைந்த முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்குப் பெண்களுக்கு அதிக உரிமை வழங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலும் அவர்களுக்கு 15 சதவீதம் இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை வழங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது உச்ச நீதிமன்றத்திலே தடை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அந்த எண்ணத்திலே அதை வலியுறுத்தி அதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்திருந்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு எந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாம் பல்வேறு சட்டங்களை இதுவரையில் இயற்றி இருக்கிறோம். பெண்களுக்கு என்று நம்முடைய நாட்டிலே எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன. பெண்கள் நம்முடைய நாட்டிலே பாரதப் பிரதமர் பதவியிலே கூட அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்களிலே முதலமைச்சர் பதவியிலே கூட பெண்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் பெண்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகள் மொத்தமும் கிடைத்ததா என்று சொன்னால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், சமுதாய மாற்றங்களை சட்டங்களைக் கொண்டு மட்டும்தான் நாம் உருவாக்கிவிட முடியாது. சட்டங்கள் தான் எல்லாம் செய்யும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அது ஏட்டளவில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை தான். இன்றைக்கு நம் நாட்டிலே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் கொடுமைகளைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு-அந்த வரதட்சிணைக் கொடுமையை நீக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் இந்தச் சட்டமானது இன்றைக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரதட்சிணை கொடுமை எப்படி ஏற்பட்டது? எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை நாம் சிந்திக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்து சமுதாயத்திலே அது எந்த நிலைமையிலே புகுத்தப்பட்டது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்திலே, ஒரு காலக் கட்டத்திலே மதத் தலைவர்கள் அதை உருவாக்குகின்ற அளவுக்கு காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ரத்தத்தோடு அந்தக் கொடுமையான எண்ணங்கள் உருவாகி இருக்கின்றன. அதை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சமுதாயத்திலே உள்ள பெரியவர்கள் எல்லாம் பாடுபட்டால்தான் முடியும். சட்டங்களை மட்டும் நாம் நம்பிக்கொண்டு இருந்தால்

1989 மே 6] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

அவைகளை நிலை நிறுத்த முடியாத நிலைமை தான் இருந்துக் கொண்டு வரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், இன்றைக்கு உள்ள பிரச்சினை எல்லாம் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு சொத்திலே நாம் பங்கு கொடுக்கிறோம். பாகப் பிரிவினையைக் கொடுத்து அவர்களை அனுப்பி விட்டால் அவர்களுடைய நிலை என்ன? பெண்கள் பொதுவாக பிரசவ காலத்திலும் மற்ற உடல் நிலை சரியில்லாத காலத்திலும் தாய் வீட்டிலே தாயோடு இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் தான் இருக்கும். அது இனி நடைபெறுமா ? நடைமுறையில் சாத்தியமாகுமா என்பதை ஒரு கேள்விக்குறியாகத்தான் நான் போட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் தான் நட வடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். முடிவுகளைச் செய்ய வேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால்; அப்படி சொத்தில் பங்கு கொண்டு சென்றால் பிறகு பாசத்தையும் கொண்டு சென்று விட்டார் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு—அந்த வீட்டிலே தாய்க்கு வேண்டு மானால் பாசம் இருக்கலாம் ; அண்ணன் தம்பிகளுக்கு வேண்டுமானால் பாசம் இருக்கலாம், ஆனால் மற்றவர் களுக்கு அதேபோல் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது ....

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உகம்சந்த் அவர்கள் ஆரம்பிக்கும்போது சரியாகத்தான் வந்தார். இப்போது சொத்து என்று வருகிறபோது கொஞ்சம் தடுமாறிக் கொண் டிருக்கிறார். நாம் கேட்கவிரும்புவது ஆண்களுக்கு சொத்துக் கொடுக்கும்போது இவ்வளவு பேசுகிறீர்களா? பெண்களுக்கு கொடுக்கும்போது மட்டும் பாசத்தையும் சொத்தையும் ஏன் சேர்க்கிறீர்கள் என்பது என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்போதுமே பாசம் வழுக்கும் (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் நான் பேசுவதை முழுவதுமாக கேட்டுவிட்டு பிறகு..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பெண்கள் சொத் துரிமை என்பதால் பெண்கள் ரொம்ப உரிமையோடு பேசு கிறார்கள். இப்போது பாருங்கள் திருமதி எஸ். பி. சற்குணம் அவர்கள் ஒரு Point of order. (குறுக்கீடு) இதற்குத்தான் முதலிலேயே சொன்னேன், உங்கள் கட்சியில் திருமதி லட்சுமியை பேசச் சொல்லுங்கள், விவகாரம் இல்லாமல் இருக்கும் என்று, கேட்டீர்களா ? (சிரிப்பு)

* திருமதி எஸ். பி. சற்குணம் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அணியில் இருக்கிற திருமதி. லட்சுமிக்கே அவர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கமாட்டார்கள் போல் தெரிகிறது. தாயின் கருவில் உருவாகி மனைவியின் பேரன்பில் கட்டுப்படும் ஆடவர் தான் பெற்ற மகளுக்கு உரிமை தருவதில் இவ்வளவு பாரபட்சம் காட்டுவது வேதனைக்குரிய ஒன்று.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : கடைசியில் கொடுத்து விடுவார். அதிலே ஒன்றும் இல்லை. (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எதற்காக குறிப்பிட்டேன் என்று சொன்னால் வெறும் ஏட்டளவில் நாம் இந்தச் சட்டத்தை வைக்கக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக சமுதாயத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் இதில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத்தான். அந்த எண்ணங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற் காகத்தான் அதை வலியுறுத்தி நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்குச் சொத்திலே உரிமை கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த எண்ணங்கள் ஒரு சிலர் மனதிலே எழக்கூடிய நிலைமை இருக்குமே அதைப் போக்குவதற்கு சமுதாயத்திலே உள்ள பெரியவர்கள் முன் வரவேண்டும். அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தான் அதை வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறேன். அது தேவையான ஒரு பாதுகாப்பு தான். இல்லையென்று சொன்னால் அந்த வரதட்சிணை கொடுமையை நாம் நீக்க முடியாது.

இந்த வரதட்சிணை கொடுமையை நீக்குவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற இந்தச் சட்ட திருத்தத்தை வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் பின் விளைவுகள் எவ்வளவு ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஏழையைப் பொறுத்தவரையில் அவருக்கு இருக்கக்கூடியது குடிசை தான். அதிலே பங்கு என்று சொன்னாலும் அது எப்படி பிரிக்க வேண்டும் என்பதும்—பிரிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் எந்த வகையில் எப்படி அதற்கு பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டும். அதுவும் இந்தச் சட்டத்திலே சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்திற் காகத்தான் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேனே ஒழிய இந்தச் சட்டத்தை . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஏழையின் குடிசையாக இருந்து, அதிலே பிறந்த பிள்ளைகள் இரண்டும் ஆண் மக்களாக இருந்தால் அதை எப்படிப் பிரிப்பார்கள்?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு குடிசை இருந்தால் இரண்டாகப் பிரிக்கின்றோம். ஆனால் பெண்ணைப் பொறுத்தவரையில் மணம் முடித்தவுடன் வேறு இடத்திற்குச் சென்று விடுவதால் அந்தக் குடிசையைப பிரித்தாலும் அந்தப் பெண் அங்கு தங்க முடியாது. அதற்கு என்ன பதில் ?

1989 மே 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சில குடிசைகளிலே ஆண்கள் மணம் முடிக்காமலேயே வேறு இடத்திற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் வந்து அந்த ஆண் மகன் வெளியிலே சென்று விட்டால் அதைப்பற்றி கவலை கிடையாது. ஆனால் நாம் சொத்திலே உரிமை என்று கொடுக்கின்ற நேரத்திலே பெண்ணுக்கு அதற்கு வேண்டிய வழிவகை என்ன என்ற முறையிலே சட்டத்திலே வழிவகைச் செய்ய வேண்டுமென்று தான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை எல்லாம் சமுதாய மாற்றமானது பல்வேறு கால கட்டங்களில் நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்து சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு காலத்திலே உலக அளவிலே போற்றுகின்ற ஒரு மதமாக இருந்த நிலைமை மாறி காலத்தின் கொடுமையால் இடையிலே உள்ள சிலர் செய்த தவறின் காரணமாக அதிலே பல அடிமை நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகளைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு இந்த மாற்றங்கள் கொண்டுவருவதை வரவேற்கிறேன் என்பதை எடுத்துக்கூறி வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவரும் பெண்களுக்குச் சார்பாகத்தான் பேசியிருக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொண்டு பெண் மக்கள் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் எல்லோரும் ரொம்ப ஆர்வம் காட்டுகிறீர்கள். உங்களிடம் சொத்து நிறைய இருக்கிறது போலிருக்கிறது. (சிரிப்பு)

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : தலைவர் அவர்களே, பெண்களுக்கு சொத்துரிமை வழங்கப்படாத காரணத்தினாலே தான் ஒருவேளை திருமணம் ஆன பெண்கள் கணவன் வீட்டிற்குப் போய்ச் சேரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒருவேளை இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அந்தச் சொத்துரிமை வந்தால் பெண்கள் அவர்கள் புகுந்த வீட்டிற்குப் போகாமல், மணமாகின்ற ஆண் மக்களே அந்தப் பெண்கள் சார்ந்திருக்கின்ற வீட்டிற்கு வருகின்ற நல்லெண்ணமும் ஏற்படலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியானால் ஆண்களைக் கட்டிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்கிறீர்கள்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மையிலேயே பல ஆண்டு காலமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்

[திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்] [1989 மே 6

கூடிய அளவிலே நம்மூடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், அமைச்சரவையும் இந்தப் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கக்கூடிய அளவிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வரவேற்கிறேன். அதற்கு பெண்களின் சார்பிலே என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1956–லே பாராளுமன்றத்திலே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு தாய் தகப்பனுக்கு சொத்து இருக்குமானால் 4 பையன்கள் அல்லது 2 பையன்கள் 3 பெண்கள் இருந்தால் கூட அந்தச் சொத்தை மூன்றாகப் போட்டு, 2 பையன்களுக்கு 2 சொத்து, ஒரு பங்கைத்தான் தாயையும் சேர்த்து 4 பேரும் பகிர்ந்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. இன்றைக்கு அதை மாற்றியிருக்கிறீர்கள். கிராமத்திலே பெண் கேட்டுஒருவன் வருகிறான். பெண் கேட்டு வருகிறவன் ஹரிஜன சமுதாயத்திலே கூட எவ்வளவு நகை போடுகிறீர்கள், ஏழை குடிசையிலே வாழ்கிறவர்கள் கூட நகை என்ன போடுகிறீர்கள், பவுன் என்ன கொடுக்கிறீர்கள், பணம் என்ன கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்கின்ற நிலைமைதான் நாட்டிலே உருவாகியிருக்கிறது. பழைய காலத்தில் 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முனனால் உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் பெண் பார்ப்பார்கள். மாப்பிள்ளை வீட்டில் தான் பெண் கேட்டு போவார்கள். இன்றைக்கு அந்த சூழ்நிலை மாறி பெண்ணை வைத்திருப்பவர்கள், அவர்கள் மாப்பிள்ளையை தேடி அலைகின்ற நிலைமை நாட்டிலே உருவாகிவிட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையிலே தான் எங்கே சொத்து இருக்கின்றதோ, எந்த தாய் தகப்பனுக்குச் சொத்து இருக்கின்றதோ அவர்களாவது ஆணுக்குப் பெண் இளைத்தவள் அல்ல, என்று முன்வரவேண்டும். ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே என்று புதுமைக் கவிஞன் பாரதி சொல்லியிருக்கிறார். இந்தச் சூழ்நிலையிலே தான் தாய் தகப்பனுடைய சொத்திலே அந்தப் பெண்ணுக்கு சமமாக கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை இன்றைக்கு உருவாகியிருப்பதைப் பார்த்து நாங்கள் பெருமை அடைகின்றோம். இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும், இத்தனை நகை போட்டுவிட்டோம் — சில பேர் கூட நினைக்கிறார்கள் — நாங்கள் நகை போடுகின்றோமே, பேறுகாலத்திலே அவர்களுக்குப் பேறுகாலம் பார்க்க வேண்டும். துணிமணிகள் எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும், அந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும், இதற்கெல்லாம் எங்கே போவது என்று கேட்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 4-20]

அப்படிச் செய்யக்கூட வேண்டாம். நான் சொல்கின்றேன். அந்தச் சொத்து 4 இலட்சம் ரூபாய்க்கு இருக்குமேயானால் அல்லது 4,000 ரூபாய்க்கு இருக்குமேயானால், 3 பெண்கள், ஒரு ஆண் இருந்தால், — ஒரு ஆணுக்கு ஓராயிரம், அந்த மூன்று பெண்களுக்கு மூவாயிரம், சாகும் வரைக்கும் தாய்க்கும், தகப்பனுக்கும்

என்று அந்தச் சொத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கி ஆகவேண்டும். அதோடு, அந்தச் சொத்துப் பிரிப்பதிலே கூட, —மணமானவர்களுக்கு, — போகட்டும் போய் விட்டார்கள்—ஆனால் இந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு கல்யாணம் ஆகக்கூடிய குழந்தைகளுக்குக் கல்யாணம் பண்ணக்கூடிய அன்றைக்கே அவர்களுக்கு—நகை போடுவது அவர்கள் இஷ்டம்—அந்த சொத்தைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் ஆண் சகோதரர்கள், ஆண் பெருமக்கள் ஒன்று மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாளைக்கு அவருடைய உடன் பிறந்த ஒரு சகோதரர் வீட்டிலே வறுமையால் வாடி, அவன் நிலை கெட்டுப் போவானேயானால், அந்தச் சகோதரனுக்கு மனம் இரங்காது. ஒரு பெண் சகோதரி இருப்பாளேயானால், அவளுக்கு 5 குழந்தைகள், 6 குழந்தைகள் இருந்தாலும் கூட, ஐயோ, என்னுடைய உடன் பிறந்த அண்ணன் கஷ்டப்படுகிறானே அவனுக்கு ஏதாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்தப் பெண் சகோதரிக்குத் தான் உள்ளுணர்வோடு ஒரு உணர்வு ஏற்படும். அவளுக்குத் தான் அந்தப் பாசம் ஏற்படும். ஆகவே, அந்தக் கல்யாணம் பண்ணக்கூடிய அந்த நேரத்திலே கூட, அவர்களுக்கு அந்தச் சொத்து பிரித்துக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை, தகப்பனாருக்கு இருக்கக்கூடிய சொத்தை சமமாக பாகம் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை நாம் உருவாக்கினால் தான் நிச்சயமாக பெண்கள் இன்றைக்குக் கல்யாணம் செய்து, மூன்று குழந்தைகள், நான்கு குழந்தைகள் ஆகிவிட்ட பிறகு, அந்தக் கணவன் எங்கேயோ ஓடி விடுகின்றான். கணவன் ஓடிவிடுவது மாத்திரமல்ல, அந்தக் குழந்தைகள் தெருவிலே அலைகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்படும்போது, தகப்பன் வீட்டிலே இருந்த சொத்து இருக்குமேயானால், அந்தப் பிள்ளைகளை இவள் பாதுகாக்க உதவியாக இருக்கும். ஏனெனில் இவள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆகவே, இதை நல்ல முறையிலே செய்து, இதை அந்த நேரத்திலேயே பிரித்துக் கொடுப்பதற்கான வழிவகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போதுகூட நம்முடைய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களிடத்திலே வரதட்சிணைக் கொடுமைப் பற்றி சொன்னேன்.

ஒரு பெண், ஒரு தகப்பனார் அவளுக்கு 15½ பவுன் நகை போட்டு இருக்கிறார். 35,000 ரூபாய் கையிலே கொடுத்து இருக்கிறார். அப்படி செய்து, கல்யாணச் செலவுகளை எல்லாம் அவர் ஏற்று கல்யாணம் எல்லாம் சிறப்பாகச் செய்து, விருந்துக்கு எல்லாம் அழைத்த பிறகு, ஒரே ஒரு மாதம், 30 நாட்கள் கழிந்தவுடன் அந்தப் பெண்ணை, கணவனுடைய தாய், தகப்பன், அதாவது மாமன், மாமியார், கொடுமைப் படுத்தி 'நீ போய் இன்னும் 10,000 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு வா' என்று அவளை வெளியே விரட்டக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றியாகவேண்டும்.

(திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1989 மே 6

யார் வரதட்சிணை கேட்கிறார்களோ, அவர்களை, உண்மையிலேயே இன்னொரு மனைவி கட்டி அந்த மனைவியுடன் குடும்பம் நடத்தவிடாமல், அவனை ஜெயிலிலே போடக்கூடிய நிலைமையை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கினால் தான் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, அப்பேற்பட்ட நிலைமையில், இத்தச் சட்டம் உருவதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவது மட்டுமல்ல, அதோடு இப்போது இன்றைக்கு ஒரு தகப்பனாருக்குச் சொத்து இருக்கிறது. வெறும் பெண் குழந்தைகளாக இருக்கின்றார்கள். அந்தத் தகப்பன் நினைக்கிறான், தனக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்கு, அதாவது இறந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு ஈமக் கடன்களை எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று வரும்போது தன்னுடைய மகள் பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளையை சுவீகாரம் எடுத்து தனக்கு வேண்டிய குழந்தையாக, அந்தப் பேரனையே, மகனாக வைத்துக்கொள்கிறார். அது அவர் பத்திரம் எழுதி முடித்து விட்டால்கூட, ஏற்கனவே கல்யாணம் செய்த அந்தப் பெண்கள், அதற்குப் பிறகு சில தொந்தரவுகள் எல்லாம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கின்றது. அது நாங்கள் எல்லாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் அனுபவிக்கின்றோம். ஆகவே, ஏற்கனவே கல்யாணம் பண்ணி, தகப்பனார் தன்னுடைய சொத்துக்கு இன்னார் தான் வாரிசு என்ற நிலைமையை உண்டாக்கி, அவர்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு நகை, நட்டெல்லாம் போட்டுவிட்டிருந்தால் இதிலே அவர்கள் வந்து முட்டுக்கட்டை போடாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இச்சட்டத்திலே கூட திருத்தம் செய்தால் அப்பேற்பட்ட நிலையில் அந்தப் பையன்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இதைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனவே, இன்றைக்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் இருக்கிறதே, அதை உடனடியாகச் செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், வரக்கூடிய காலங்களில் பெண்கள் பாதுகாப்பாக, திருமணம் செய்து கொண்டு போகக்கூடிய அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொஞ்சம் பயம் இருக்கும். அவர்களும், அந்தச் சொத்தைப் பிடுங்காமல், அந்த நகை நட்டைப் பிடுங்கிக் கொள்ளாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பான நிலைமை வரும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனவே, இந்தச் சட்டம் மிகப் பிரமாதமான சட்டம். இந்தச் சட்டத்தை விரைவில் அமல் நடத்தவேண்டும். அமல் நடத்தி, பெண்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1989 மே 6]

டாக்டர் க. காஞ்சனா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள, இதன்பால் இல்லாத பொருள் ஒன்றுமில்லை' என்ற பாராட்டைப் பெற்ற நம் தமிழ் மறை, 'பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை' என்று திட்டவட்டமாகக் கூறுகின்றது. இன்றைக்கு திருக்குறளாகவே வாழுகின்ற நம்முடைய தமிழினத் தலைவர் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களால் மகளிர் நலன் கருதி கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தை வணங்கி வரவேற்று, இந்த மாமன்றத்திலே ஒரிரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி அமைய விழைகின்றேன்.

இங்கே உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள், சொத்து எடுத்துக் கொண்டு சென்று விடுகின்ற பெண்களுக்கு தாய் வீட்டிலே பாசம் கிடைக்காது என்று சொன்னார்கள். 'கொண்டு வந்தாலும், வராவிட்டாலும் தாய்' என்பது பழமொழி. தாய்ப்பாசம் எந்தக் காலத்திலும் மறைகின்ற தன்மை உடையது அல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே .... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன Point of order ? (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தாய்ப் பாசம் போய்விடும் என்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். தாய்ப் பாசத்தைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னது, தாய்க்கு வேண்டுமானாலும் பாசம் இருக்கலாம். அண்ணனுக்கும், தம்பிக்கும் பாசம் இருக்கலாம். வீட்டிலே இருக்கிற மற்றவர்கள் என்று தான் சொன்னேன். மற்றவர்கள் யார் என்பது அவர்களுக்கு தெரியும். (சிரிப்பு).

டாக்டர் க. காஞ்சனா : தாயை விட சகோதர சகோதரிகளைவிட பாசத்தைக் காட்டுவதற்கு சளைத்தவர்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரே விவகாரமாக இருக்கிறதே இந்தப் பிரச்சினை.

டாக்டர் க. காஞ்சனா : யாராகவும் இருக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இது போல விவகாரம் என்று சொல்லக் கூடாது. எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய சட்டத்தை தாங்கள் விவகாரம் என்று சொன்னால் அதுவே ஒரு விவகாரமாக நினைத்து விடுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் வீட்டு விவகாரத்தைச் சொன்னேன்.

[1989 மே 6

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டு விவகாரமும் இங்கே விவகாரம் ஆகி, அது வேறு விவகாரமாக ஆகி விடக்கூடாது. இங்கே எல்லோரும் ஆதரிக்கிற நிலையிலே தாங்கள் அதை வரவேற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவகாரத்திற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்கத்தானே இந்த விவரமான சட்டத்தையே நாம் கொண்டு வருகிறோம்.

டாக்டர் க. காஞ்சனா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலத்திலும் சரி, இப்போதும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்த, கொண்டு வருகின்ற, எந்தச் சட்டம் ஆனாலும் அது தமிழ்நாடு என்ற பெயர் மாற்றம் செய்து திருநாட்டை அழைக்கின்ற சட்டம் ஆனாலும், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் ஆனாலும், மன்னர் மானியம் ஒழிப்புச் சட்டம் ஆனாலும், பஸ் தேசீய மயம் ஆக்குகின்ற சட்டம் ஆனாலும், அவை என்றைக்குமே வெறும் சட்டங்களாக மட்டும் இந்தப் பேரவையிலே கொண்டு வரப்பட்டது இல்லை. அவை ஒரு பெரிய சமுதாயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்காக, உண்மையான சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்காக, எங்கள் முன்னோர்கள் கண்ட கனவுகள் அது. பகுத்தறிவு பகலவன் தந்தைப் பெரியாரின் கனவுகள், நம் அரசியல் ஆசான் அறிவுலக மேதை பேரறிஞர் அண்ணாவின் கனவுகள் இன்றைக்கு அந்த வரிசையில் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த சொத்து உரிமைச் சட்டம் தானைத் தலைவர் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கண்ட நீண்ட கால கனா என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஏன் என்று சொன்னால் 1970 ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே கழகத் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் 30 ஏக்கராவிலிருந்து 15 ஏக்கராவாக குறைத்துச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் தாக்கல் செய்யப்பட்ட தேதி 15–2–1970. அந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வந்த தேதி 2–10–1970. இடைப்பட்ட காலத்திலே அதாவது 15–2–1970-க்கும் 2–10–1970க்கும் இடையில் தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் சட்ட பூர்வமான பாகப் பிரிவினை 'ரிஜிஸ்ட்டர்டு பார்ட்டிஷன் டீடு' ஏற்பட்டால் உச்ச வரம்பு கணக்கிட அத்தகைய மகன் தனிக் குடும்பமாக இருப்பான் என்று சொன்னால் அவன் தனிக் குடும்பமாக கருதப்பட்டால், அந்த அப்பாவுக்கு 15 ஏக்கரும், மகனுக்கு 15 ஏக்கரும் தனித் தனியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று புரவிஷன் இருந்தது. ஆனால் கழகத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பெண்களுக்கும் உரிமைத் தரவேண்டும் என்று அன்றிலிருந்து கருத்தில் கொண்டு இருந்த காரணத்தால் மேலே சொன்ன

1989 மே 6] (டாக்டர் க. காஞ்சனா)

2 தேதிகளுக்கும் இடையில் அப்பா தன்னுடைய மகளுக்கு நன் கொடை கொடுத்த, தானமாக கொடுத்த, அந்த கிப்ட்டு கொடுத்து இருந்தால் கூட அந்த நிலமும் மகளின் தனி நிலமாக கருதப் படும், உச்ச வரம்பான 15 ஏக்கரில் அடங்காது என்பதனை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்தார்கள் என்பதை பெருமை யோடும், பூரிப்போடும் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது போல் தான் இந்துக்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல், கிருத்துவ, முஸ்லீம் பெண்களுக்கும் கூட பலன் தரவேண்டும் என்று கருதி கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கே இந்தச் சட்டப் பிரிவில் எக்ஸ் சம்சன் கொடுத்தார்கள். அதையும் இந்த பெண்கள் சமுதாயம் அனைத்துத் தரப்பு பெண்கள் சமுதாயமும் மிக நன்றியோடு நினைத்து இன்றைக்கு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என் பதையும் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெண்களின் பால் அவர்கள் கொண் டிருந்த அந்தப் பரிவு தான் இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் இன்றைக்கு இந்தச் சொத்து உரிமை சட்டமாக வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனக்கு சட்ட நுணுக் கங்கள் அதிகமாக தெரியாது. எத்தனையோ சங்கங்கள், ஸ்பெஷல் கோர்ட்டுக்கள் எல்லாம் ஏற்பட்ட பிறகும் கூட பெண்களின் பெருமையை கம்பனுக்கும் இளங்கோவுக்கும் பின்னால் பாரதி, பாரதிதாசன், திரு. வி. க., டாக்டர் மு. வ. போன்ற கவிஞர்களும், அறிஞர் பெருமக்களும் போற்றி ஏற்றிப் பாடிய பின்னாலும் கூட ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினராக, ஏழைப்பெ நல்கி விட்டு உரிமைத் தரித்திரங்களாக இருக்கின்ற பெண் இனத் தின் உயர்விற்காக கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மேன்மையான சட்டத்தை நெஞ்சு நிறைந்த நன்றியோடு, மகிழ்வோடு வர வேற்கிறேன். நித்திய தரித்திரராய் ஏழைத்து உழைத்து பினைத் துணையும் பயன் இன்றி பசித்த மக்கள் சிறிது கூழ் தேடுங்கால பானையாரா கனத்து இருந்த வெண்சோறு காணும் இனம் என்று கவின் உலகு காணுகின்ற இன்பத்திற்கு ஒப்புவமைக் காட்டி பாடினான் புரட்சிக் கவி பாரதிதாசன். உரிமை தரித்திரராய் இருந்த பெண் இனத்தின் காய்ந்த வயிற்றுக்கு 30 சதவீத வேலை வாய்ப்பு கஞ்சியாய் வந்து வாய்த்தது என்றால் இந்தச் சொத்து உரிமைச் சட்டம் சிறிது கூழ் தேடுங்கால் பானையாக கனத்து இருந்து வெண்சோறு கிடைத்த இன்பமாக அமைந் துள்ளது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு காலையில் இந்த மாமன்றத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட போது எனக்கு முன்னாள் பேசிய மாண்பு மிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல இதிலே சில திருத்தங்களை செய்ய வேண்டும் என்ற பிரச்சினை பேசப்பட்டது. நான் பெயரை குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் உடனே ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் வந்துவிடும் என்பதற்காக

பெயரை சொல்ல நான் விருப்பப்படவில்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள், Instead of giving property, we shall equally compensate, என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

We shall give it in some other form ; any amount of compensation could be given என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 4.30)

குறுந்தொகை சொல்கின்றது ; ''வானுதல் மகளிருக்கு ஆடவரே உயிர் என்று'' மனைவி கணவனுடைய அன்பை மட்டுமே வேண்டி நிற்கின்றாள். ஆனால் மனைவிக்கு 50 வயது ஆகிவிட்டால் கூட மணமுடித்து வந்த 20, 30 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டாலும் கூட, 'நீ உன்னுடைய அப்பன் வீட்டிலே யிருந்து கப்பலிலே என்ன ஓட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய்' என்று கேட்கக்கூடிய ஆண்கள் இன்றைக்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அறிவு, அன்பு, நெஞ்சு நிறைந்த உண்மையான, கலப்படமில்லாத, தூய்மையான அன்பு, ஓரளவிற்கு அழகு என்று இருந்தாலும் கூட பணம் இல்லாத காரணத்தினாலே, தன்னிடம் சகலமும் நீயே என்று அடைக்கலமாக வந்த பெண்ணை ஆண்டு கணக்கிட்டுப் பாராமல் புறக்கணிக்கின்ற ஆண்கள் இன்னமும் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள். இல்லாதவளை இல்லானும் வேண்டுவ தில்லை. அந்த 'உள்' விகுதி இதற்கும் பொருந்தும் என்று நான் கருதுகின்றேன். உண்மையான அன்பிற்கு உள்ளபடியே இன்றைக்கு மரியாதை கிடையாது. பணத்திற்கும், போலி அன்பிற்கும், போலி அந்தஸ்திற்கும்தான் இன்றைக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து இதிலே திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூறுகின்றவர்கள் இதனை புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று மெத்த பணிவன்போடு நான் வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமையை அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற இந்தச் சட்டம் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பானது ; தேவையானது ; நீர்க்கதரிசனம் கொண்டது ; தொலை நோக்கு கொண்டது. எனவே இதைக் கொண்டு வந்துள்ள கழகத் தலைவர், முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், என்னுடைய வாழ்நாளையும் சேர்த்து பல்லாண்டு வாழ வேண்டுமென்று வாழ்த்தி, நன்றியோடு விடை பெறுகின்றேன், நன்றி, வணக்கம்.

டாக்டர் தி. சாந்தகுமாரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு புழக்கத்திலிருந்து வருகிற சொத்துரிமைச் சட்டத்தை தமிழ்நாடு அளாவிய வகையில் திருத்தி

யமைத்து, 'சொத்துரிமையில் பெண்களுக்கும் சமபங்கு உத்திர வாதம்' செய்யும் வகையில், இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன் வடிவுதனை ஒரு பெண் உறுப்பினர் என்ற வகையில் உளமார வரவேற்கிறேன். தமிழகத்துப் பெண் மக்களின் பிரதிநிதிகளில் ஒருவள் என்ற வகையில், தமிழினத் தலைவர், தமிழக முதல்வர், மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்துப் பெண்களின் பிராராட்டினையும், நன்றிதனையும் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

1956 ஆம் ஆண்டு இந்து வழி உரிமைச் சட்டத்தை, தமிழ் நாடு மாநிலத்திற்கு அது பொருந்தும் வகையில் திருத்தப்படு வதாக இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சட்டமுன் வடிவின் அறிமுக வரிகள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் வரலாற்றுச் சுவடுகளைத் திருப்பிப் பார்த்தால் வேத காலத் திலிருந்தே, புராண காலத்திலிருந்தே—இந்து சமூக, கலாச் சார, பரிணாம வளர்ச்சியின்—வழி நெடுகிலுமே பெண்களைத் தாழ்ந்தவர்களாக, உரிமை குறைந்தவர்களாக, நிறுத்தி வந்திருப்பதனை பார்க்கிறோம்.

மனுதர்ம காலத்திலாகட்டும், கௌடில்யரின் அர்த்த சாஸ்திர காலத்திலாகட்டும், பக்தி நெறி காலத்திலாகட்டும், வழி வழியாக, நடைமுறையில் பெண்களை உரிமையற்ற வர்களாக நடத்தி வந்திருப்பதனைப் பார்க்கிறோம்.

உடன்கட்டை ஏறுதல், பெண்களுக்கு கல்வி மறுத்தல், விதவைகளை விதவைகளாகவே விட்டு விடுதல், பருவம் வருமுன்பே பெண் குழந்தைகளுக்கு கடிமணம், வரதட்சிணை, இவை அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக வழி உரிமையை அதாவது சொத்தில் சமபங்கை மறுத்தல் என்பதுதான் இந்து சட்டங்களாகப் புழக்கத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றன. இதிலே, பெண்களுக்குச் சொத்தில் சம உரிமை வழங்குவதில் சட்டத்தின் மூலமே உத்திரவாதம் செய்ய முனைந்திருப்பது, இந்தியாவி லேயே, தமிழக அரசுதான் முன்னோடியாக, எடுத்துக் காட் டாக, இதுவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று பாராட்ட விழைகின்றேன்.

அவை முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன் வடிவின் மூலம், அன்றைக்கு, பெண் அடிமைத் தளத்தை ஒழித்திடக் குரல் கொடுத்த ராஜாராம் மோகன்ராய், கோவிந்த ராணடே, ஈசுவர சந்திர வித்யாசாகர் போன்ற மறுமலர்ச்சி சிந்தனையாளர்களின் வரிசையில் வைத்துப் போற்றத்தக்க இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் நமது மாண்பு மிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் என்று வாழ்த்தி அவர்கள் வாழ்கிற காலத்தில் நான் வாழ்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள் வதில் பெருமைப்படுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

[டாக்டர் த. சாந்தகுமாரி] [1989 மே 6

திராவிட இயக்கச் சிந்தனையின் ஊற்றுக் கண், இனமான உணர்வு கொண்ட புரட்சிச் சிந்தனையாளர், ஐயா, தந்தை பெரியார் அவர்கள் அன்றைக்கே 1922-ல் முதல் திராவிடர் கழக மாநாட்டிலேயே, ''பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் சமமாக, சொத்தின் உரிமையில் சமபங்கு வழங்குதல் வேண்டும்'' என்று கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையை நெஞ்சத்தில் தக்க வைத்துக் கொண்டு அரை நூற்றாண்டுக்குப் பின் இன்று, இந்த திராவிட இயக்கத்தின் உள்ளக் கிடக்கைதனைச் சட்ட வடிவம் காண வழி வகுக்கின்ற மாண்புமிகு தமிழினத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களில் நான் ஐயா, தந்தை பெரியார் அவர்களைக் காண்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக முதல் கட்ட ஆட்சி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் அமைந்திருந்தபோது, இந்து திருமணச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, சுயமரியாதைத் திருமணத்தை, கலப்புத் திருமணத்தை, முறைப்படுத்தப்பட்ட திருமணமாக ஆக்கி சட்டம் கொண்டு வரும்போது, திராவிட இயக்கச் சிந்தனைக்கு ஈட்டிக் கொடுத்த அதே வெற்றியின் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க, இன்னுமொரு இந்து சட்டத் திருத்தம் இது என்று கூறுவதுதான் மிகப் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

அன்றைக்கு, சென்னை மாநிலத்திற்கு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைத்து, இதே சட்டமன்றத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ''என் கடமையை நான் செய்து விட்டேன், இனி அவர்கள் தன் கடமையைச் செய்யட்டும்'' என்று கூறியது போலவே, இந்த மன்றம் முழுதும் ஒன்றாக இந்தப் பெண் உரிமைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியவுடன் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 'என் கடமையை நான் செய்து விட்டேன்'; இனி அவர்கள் தன் கடமையைச் செய்யட்டும்' என்று கூறத்தக்க வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க நிலை கருதி போற்றுகிறேன்.

தாய்க் குலம், தாய்க் குலம் என்றும், பெண் தெய்வம், தாய் தெய்வம் என்றெல்லாம் உதட்டளவில் பேசாமல் சொல் வேறு, செயல் வேறு பட்டவர்கள் போல் இல்லாமல், பெண்களுக்கு நடைமுறைக்குத் தேவையான உரிய உரிமைதனை, ஆட்சிக்கு வந்த 100 நாட்களில் வழங்கியிருக்கின்ற, இந்தச் சட்ட முன் வடிவு ஆண் ஆதிக்கச் சமூக அமைப்பைத் திருத்தும் முயற்சி, அமைதியான, ஆனால், அழுத்தமான புரட்சியாகும்.

ஒரு சமூகத்தின் உயர்வை, கலாச்சாரப் பெருமையை எடை போடும் அளவுகோல் எது? சமூக மேம்பாட்டை உரசித் தெரிந்து கொள்ளத்தக்க உரைக்கல், கட்டளைக் கல் எது? அந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ள பெண்கள் நிலை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதோ, பெருமையோடு நடத்தப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் அந்தச் சமுதாயத்திற்கும் உயர்வு. அந்த வகையில் தமிழக கலாச்சார உயர்வுக்கு வழி கோலுவது இந்தச் சட்ட முன் வடிவு.

1989 மே 6] [டாக்டர் த. சாந்தகுமாரி]

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாடிக்கிடக்கின்ற கோடிக் கணக்கான ஏழை, உழைக்கும் வர்க்கம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மண்டிக் கிடக்கின்ற இந்த நாட்டில் இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு பொருளாதார ரீதியில் எந்தப் பெரிய தாக்கத்தையும் உண்மையில் ஏற்படுத்தி விடாது என்று கூறுபவர்கள் இருக்கலாம். சொத்தே இல்லாத பெரும்பான்மை மக்களுக்கு, அவர்களுடைய பெண்களுக்கு இந்தச் சட்டம் எந்தச் சொத்தை சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்க உத்திரவாதம் செய்கிறது என்ற ஐயப்பாடுதனைக் கிளப்புபவர்கள் கூட இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் வழங்குகிற சம உணர்வு — அதனைத்தான் இங்கே பார்க்க வேண்டும் — ஆணுக்குப் பெண் இங்கே அடிமை இல்லை என்ற பாங்கு தெளிவாகி வரும் உணர்வுதான் இந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கச் சட்ட முன் வடிவின் அடிப்படையாகும். தமிழகத்துப் பெண்களுக்குக் கொண்டாட்டம்தான்; இரண்டாம் கட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி முகிழ்த்தெழுந்த 100 நாட்களுக்குள்ளே எத்தனை சலுகைகள்! எத்தனை உரிமைகள்!! எங்களுக்கு.

ஏழைப் பெண்களுக்கு இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பு வரை இலவசப் படிப்பு வசதி.

எட்டாவது வரையிலாவது எட்டி விட்ட ஏழைப் பெண்களின் திருமணத்திற்கு 5,000 ரூபாய் உதவி.

ஏழைப் பெண்கள் கருவுற்றால், நிறை மாதங்களின் போதும் பேறு காலத்திற்குப் பின்பும் மொத்தம் 4 மாதங்களுக்கு ரூ. 200 உதவி.

தொடக்கப் பள்ளியின் முதல் இரண்டு வகுப்புகளுக்கு பெண்களே பணியேற்கச் செய்தல்.

இப்படி அடுக்கடுக்காக இந்தியாவிலேயே எவரும், எந்த கட்சியும் சிந்தித்திராத அளவுக்கு 'எலக்ஷன் மானிஃபெஸ்டோ' விலே அதாவது தேர்தல் அறிக்கையிலேயே பெண்களுக்கு அனைத்து வேலை வாய்ப்புகளிலும் 30 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு. ஆட்சிக்கு வந்த உடனேயே இதனை விரைந்து அமுல்படுத்தும் சட்ட வரைவு. நடுவனரசே இதனை அகில இந்திய அளவில் அமுலாக்க முனைந்திருக்கிற அளவுக்கு முன்னோடி, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்னோடியாக வழி நடத்துகின்ற தமிழக அரசு இதனை சாத்தியமாக்கி இருக்கின்றது.

[டாக்டர் த. சாந்தகுமாரி] [1989 மே 6

இப்பொழுது இந்தப் பெண்களுக்குச் சம அளவு சொத்துரிமைச் சட்டத்தை இந்த மாமன்றம் நிறைவேற்றியவுடன் முன்னோடி மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலான தமிழக அரசின் இந்தச் சட்டத்தையும் நடுவனரசு அகில இந்திய அளவில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்துதான் ஆக வேண்டும். தமிழக அரசின் வழி நடந்துதான் ஆக வேண்டும் என்பதனை இந்த மாமன்றத்தில் கூறி, அரசியல் காரணங்களுக்காக ஒரு வேளை இதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கத் தவறினால் இந்திய நாட்டுப் பெண்கள் அனைவரது எதிர்ப்பையும் வெறுப்பையும் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகின்ற நிலைமையே நடுவனரசுக்கு ஏற்படும் என்ற எச்சரிக்கைதனையும் எடுத்துக் கூறி, இந்த உரைதனை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 4-40)

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த வழிமுறையுரிமை சட்ட முன் வடிவை தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில் திருத்துவதற்காக கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டமுன் வடிவை எங்களுடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் முழு மனதோடு வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு 9-வது சட்டமன்றமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற இன்றுதான் கொண்டு வர முடிந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே இதற்கு முன்னாலே இது சட்டமாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தப் பெருமை இப்போது இந்த சட்டசபைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

எங்கள் ஊரிலே பிறந்த பாரதி சொன்னார், 'ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே' என்று. ஆனால் வீட்டிலே கூட, சமமாக வாழ முடியவில்லை. ஒரு வீட்டிலே ஆண்களும் பெண்களும் பிறந்திருந்தால், ஆணுக்கு இருக்கிற உரிமை பெண்ணுக்கு இல்லை என்றால் எந்த வகையில் நியாயம்? அதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. நான் இதற்கு முன்னலே இது பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன். இந்த அவையிலே அமர்ந்திருக்கிற, பெண் உறுப்பினர்கள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் அத்தனை பேர்களும் இந்தச் சட்ட முன் வடிவை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் ஆணுக்குச் சமமான முறையிலே பெற்றோருடைய சொத்திலே பங்கு பெறவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒன்றுபோல பேசினார்கள். இன்றைக்கு செல்லஸ்

1989 மே 6] (திரு. சோ. அழகர்சாமி)

பார்த்தால் ஆண்களை விட பெண்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். வாக்காளர்களும் அவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இது நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல. எல்லா மாநிலங்களிலும் இப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அந்தப் பெண்கள் அதிகமாக இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு வர முடியவில்லை. அப்படி அவர்கள் வந்திருந்தால் பூர்வீக காலத்திலேயே பெண்களுக்குத்தான் சொத்து என்று கூட சட்டம் போட்டிருப்பார்கள். ஆனால் ஆண்கள் கையிலே அதிகம் இருக்கின்ற காரணத்தால் சட்டமன்றத்திற்கு ஆண்கள் அதிகமாக வந்து பெண்களுக்கு சொத்தில்லை என்ற சட்டத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டம் அனைவராலும் பாராட்டப்படக்கூடிய சட்டமாகும். இதை வரவேற்கிறேன். கூட்டுக்குடும்பமாக இருந்தால் மகனாக இருந்தாலும், மகளாக இருந்தாலும் சொத்திலே உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே ஒரு ஷரத்தியாயத்தில் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத்திற்கு முன்பு திருமணம் ஆன மகளுக்குப் பொருந்துதல் ஆகாது என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். ஆண் திருமணம் செய்து இருந்தால் பொருந்துமா, பொருந்தாதா? கல்யாணம் செய்து கொண்டு போய் இருந்தாலும் கூட ஆண் பிள்ளைகளுக்குரிய உரிமை, பங்கு பெண்ணுக்கும் உண்டு என்ற முறையில் இருக்கவேண்டும், என்று நான் நினைக்கிறேன். முதலிலே கூட்டுக் குடும்பமாக இருக்கிறார்கள். ஆண் கல்யாணம் ஆகி சென்னைக்கு வந்துவிடுகிறார். ஊரில் சொத்து இருக்கிறது. அந்தக் குடும்பத்தில் பாகம் பிரிக்கிறபோது முதலிலேயே கல்யாணம் செய்து கொண்டு போய்விட்ட ஆணுக்குச் சொத்திலே பங்கு உண்டு; ஆடுத்து கல்யாணம் செய்து விட்டுப் போய் இருக்கும் பெண்ணுக்கு மட்டும் பங்கு இல்லையாம். ஆனால் வீட்டிலே இருக்கின்ற மற்ற தங்கை, தம்பிகளுக்கு சொத்திலே பங்கு உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கல்யாணம் ஆகி சென்றுவிட்ட ஆணுக்கு மட்டும் பங்கு உண்டு என்று சொல்லி, கல்யாணம் ஆகிச் சென்றுவிட்ட பெண்ணுக்கு மட்டும் பங்கு இல்லை என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாகும். ஆகவே இதிலே திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதுபோல் கல்யாணம் ஆன பிள்ளாலும் பெண்ணுக்குச் சொத்திலே பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

நான் மூலச் சட்டத்தைக் கேட்டேன். லைப்ரரியிலே தேடிப் பார்த்தபோது கிடைக்கவில்லை. எனவே இந்த 23—ஆவது பிரிவில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வீடு இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால் அதிலே பங்கு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திலே பங்கு உண்டு; வியாபாரத்திலே பங்கு உண்டு; வங்கியிலே பணம் போட்டிருந்தால் பங்கு உண்டு. ஆனால் குடியிருக்கிற வீட்டிலே

பங்கு இல்லை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது அண்ணன், தங்கை இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த வீட்டிலே அண்ணனுக்கு உரிமை உண்டு; தங்கைக்கு உரிமை இல்லை. அப்படி இருந்தால் என்ன பயன்? எனவே 23–வது பிரிவையும் .....

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இப்படி ஒரு சட்டம் இல்லாத காரணத்தால் அது பொருந்தி இருக்கக்கூடும். ஆனால் இப்போது இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு வீடாக இருந்தாலும், நிலமாக இருந்தாலும் எல்லா....

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால் சட்டத்தில் அப்படி இல்லை. நம்முடைய மாதர் சங்கத்தின் சார்பில் மகஜர் கொடுக்கும்போது .....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட வல்லுநர் ஏதோ point of order கேட்கிறார்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட வல்லுநராக இல்லை. பெண்களோடு கூடப் பிறந்த ஆண் என்ற முறையில்தான் சொல்கிறேன். ஏற்கெனவே திருமணம் ஆகிச் சென்றுவிட்ட பெண்ணுக்கும் சொத்தில பங்கு வேண்டும் என்ற வகையிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திறனால்— திருமணச் செலவு, நல்லது கெட்டது எல்லாம் செய்கிறோம், அப்படி வரும் போது—ஏகப்பட்ட பிரச்சனைகள் வரும். அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

திருமதி. பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் சகோதரிகளோடு பிறந்தவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்ன சொல்கிறார் என்று சொன்னால் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுக்கிறோம், சீர் வரிசைகள் செய்து கொடுக்கிறோம் என்ற பொருளில் சொல்கிறார்கள். அப்படி என்றால் இவ்வளவு வரதட்சிணை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று அதைக் கழித்துக் கொண்டு கொடுங்கள் பரவாயில்லை (சிரிப்பு).

*திரு. அ. லெ சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் தவறாகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது நடை முறையில் உள்ள 1956 ஆம் ஆண்டு Hindu Succession Act

1989 மே 6] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

என்ற சட்டத்தின்படி ஒரு குடும்பத்தலைவர் intestate என்ற வகையில் ஏதேனும் 'வில்' எழுதி வைக்காமல் இறந்து விட்டால் பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் சம உரிமையோடு அந்தச் சொத்திலே பங்கு உண்டு என்று இருக்கிறது. எனவே அவர் சொல்வது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். உயில் எழுதி வைக்காமல் இருந்தாலும்கூட சரி சமமான பங்கு இல்லை என்று தான் இது வரை கேள்விப்பட்ட உண்மை. சரி சமமாக பங்கு இல்லை பெண்களுக்கு. இப்போதுதான் இந்த சட்டத்தின் மூலமாக கொடுத்தால்தான் உண்டு, ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர், சிவகாசி தொகுதி எம்.எல்.ஏ. திரு சீனிவாசன் அவர்கள் சொல்லும்போது கல்யாணம் கட்டிக் கொடுத்து விட்டால் என்ன செய்ய ? அவர்களுக்கு அதிகமாக செலவு செய்திருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஆளுக்கு படிக்க வைப்பதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்து இருப்பார்கள். எம்.ஏ. வரைக்கும் படித்திருக்கிறார். லட்சக் கணக்கிலே செலவு செய்திருப்பார்கள். பெண் படிக்கவில்லை. அவருடைய சகோதரி 5-வது வகுப்பு வரை படித்திருக்கிறார். அதற்கெல்லாம் பூராவாக கழித்துவிட்டா சொத்து வாங்குகிறோம். இல்லையே இதிலே ஆண் பெண் என்று பார்க்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அப்பவே ரொம்ப சிரமப்பட்டுத்தான் படித்து இருக்கின்றார். புத்தகம் கூட வாங்க மாட்டார். எனக்குத் தெரியும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்காலர்சிப் தான். ஸ்காலர்சிப்பில்தான் பெரும் பாலும் நான் படித்தேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ஸ்காலர்சிப் இருந்தாலும், ஸ்காலர்சிப்பில் மட்டும் யாரும் படிக்க முடியாது. அதிகமாக ஸ்காலர்சிப்பிலேயே படித்தவர்கள் ஒருத்தரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி வாதத்தை முடிக்கலாம்.

திரு. சோ அழகர்சாமி: ஆகவே, இன்றைக்கு சரி சமமாக ஆணுக்கு பெண் சமமாக....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மாரப்பன் அவர்களுக்கு ஏதோ முக்கியமான பிரச்சினை.

திரு. மாரப்பன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னால் உள்ள சட்டத்திலே பெண்களுக்கு சமமான சொத்துரிமை கிடையாது. தகப்பனார் இறந்துவிட்ட பின்னால் எத்தனை பெண்கள் இருக்கின்றார்களோ, 3 பையன்கள் 7 பெண்கள் அம்மா. மனைவி இருந்தால்இந்த சொத்தை 3 பையன்களுக்கு 3பகுதியாகப் பிரித்து . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது என்ன அம்மா, அதாவது மனைவி, அது என்ன என்று விளங்கவில்லையே,

திரு. மாரப்பன்: செத்து போனவருக்கு மனைவி, குழந்தைகளுக்கு அம்மா. ஆக 3 பையன்களுக்கும் 7 பெண்களுக்கும் அம்மாவுக்கும் சேர்த்து ஒரு பகுதியாக தனியாக ஒதுக்கி வைத்து விட்டு 3 குழந்தைகளுச்கு, 3 பையன்களுக்கு ஆண் மகன்களுக்கு தனியாக 4 பங்கு, அந்த 4 பங்கிலே ஒரு பங்குதான் பெண்களுக்கு வரும். இதுதான் இப்போது இருக்கின்ற முறை. ஈக்குவல் ஷேர் இப்போது கிடையாது. இருக்கின்ற சட்டத்திலே வரக்கூடிய சட்டத்திலே, ஈக்குவல் ஷேர் இருக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. அது கூட இதன் மூலமாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். கொஞ்சம் அவசரப்பட்டு விடாதீர்கள். நான் சொல்லி விடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதை ஒரு விவாதமாக ஆக்கக்கூடாது. உறுப்பினர் அவர்கள் உட்காருங்கள் சொல்கிறேன். திரு. சிங்காரம் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். வாதம் கூடாது. சும்மா ஒரு செய்தி சொன்னீர்கள் என்றால் அத்தோடு விட்டுவிட வேண்டும். விளக்க உரையெல்லாம் ஆற்றக்கூடாது.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பெண்களுக்காகப் பேசப்பட்டது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பெண்களுக்குச் சொத்து கொடுப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் ஆண்களைப் போல் பெண்களும் சமமானவர்கள் என்று சொல்வதைத் தான் ஆட்சேபிக்கிறேன். ஏனென்றால் தேர்தல் காலத்திலே சென்று நாங்கள் தேர்தல் வோட்டு கேட்கின்றபோது என்னை நீங்கள் 12 மணிக்கும் 1 மணிக்கும் இரவு நடுநிசியிலும் பார்க்கலாம் என்று பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் பெண்கள் அப்படிப் பேச முடியுமா? ஆகவே எப்படி பெண்களும் ஆண்களும் ஒன்று என்று சொல்கின்றார்கள். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பெண்களின் கடுமையான எதிர்ப்புக்குள்ளாகி இருக்கின்றார் திரு. சிங்காரம் அவர்கள். இப்படியெல்லாம் தொகுதியிலே பேசினீர்கள் என்றால் ரொம்பப் பிரச்சினையாகிப்போகும். (சிரிப்பு).

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரவு 12 மணி, 1 மணி, 2 மணி, 3 மணிக்குக்கூட தனியாக ஒரு காரிலே நாங்கள் சென்று பேசிவிட்டு

1989 மே 6] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வந்திருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு எங்களுக்குத் தைரியம் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களுடைய கருத்தை நான் முழுமையாக வரவேற்கிறேன். திரு. சிங்காரம் இதிலே சரண் அடைகிறார். (சிரிப்பு)

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரவு நேரத்திலே. . . . (குறுக்கீடு)

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினை கிளப்பும்போது, குறுக்கிடுவதா ? ஏதோ ஒரு புதிய பாணியை இந்த அவையிலே கடைப்பிடிக்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. சிங்காரம் அவர்கள் பெண்கள் இந்த மாதிரி ராத்திரி போகமுடியுமா என்று சவால் விடுகிறார். அப்புறம் நாங்களும் பெண்கள் ஏன் தனியாக போக முடியவில்லை என்று சிங்காரத்திற்குத் தெரியும், நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு தெரியும். சமுதாயத் திலே அப்படி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சிங்காரத்திற்கு நன்றாகவே தெரியும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்களுக்கு ஏன் தனியாக போகமுடியவில்லை என்பதற்கு எல்லாம் சான்றுகள் சொன்னார்கள். நான் ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். நான் சமீபத்திலே சோவியத் ரஷ்யா சென்று இருக்கும்போது பெண்கள் இரவு 12 மணிக்குக்கூட தனியாக எந்தவிதமான பயமும் இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அனேகமாக எல்லாருமே கேள்விபட்டு இருப்பீர்கள். ஆகவே தான் நான் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்னாலே உள்ள பல சட்டங்கள் இருந்தாலும் கூட, பெண்களுக்குச் சமமாக எப்படி ஒரு ஆண் மகனுக்கு என்னென்ன உரிமைகள் உண்டோ, பெற்றோர்களுடைய சொத் திலே என்னென்ன உரிமைகள் உண்டோ, அத்தனை உரிமை களும் வழங்கப்படவில்லை. அதிலே எத்தனையோ விதமான பங்குகள் வைத்து கொஞ்சம் குறைவாக அல்ல, மிகமிக குறைவாகத்தான் பாகமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே தான் இன்றைக்கு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் எந்த வித்தியாச மும் இல்லாமல் உலகத்திலே எல்லா நாடுகளிலும் சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. இதிலே நாம் சொல்லிய மாதிரி, தமிழ்நாட்டிலே, நம் இந்தியாவிலே முன் மாதிரியாக, ஒரு முன்னோடியாக நாம் இன்றைக்கு முதலாக நடந்துபோகிறோம் என்று சொல்லவேண்டும். அதற்குத்தான் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்திலே இந்த ஆண் என்று சொன்னால் கல்யாணம் கட்டினால் அவருக்கு பங்கு உண்டு. பெண் என்றால் கல்யாணம் கட்டினால் பங்கு இல்லை என்ற சரத்தை நீக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1989 மே 6

அதற்கு அடுத்தபடியாக, மூலச்சட்டத்திலே குடியிருக்கின்ற வீடு எந்தவிதமாக பாகத்திற்கும் உட்பட்டது. அது ஆண்களுக்கு மட்டும்தான் உண்டு என்று முன்னாலே இருக்கின்றது. அதற்கும் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும். 23-வது விதியிலே திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது 29ஏ, 29-லே திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே திருத்தம் கொண்டு வந்து, வீடாக இருந்தாலும், நிலமாக இருந்தாலும், வியாபார சொத்தாக இருந்தாலும், வங்கியிலே இருந்தாலும்கூட ஆணுக்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றதோ அந்த உரிமை பெண்ணுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்று சட்டத்தை கொண்டு வந்து இந்தியாவுக்கு ஒரு முன் உதாரணமாக ஆணுக்குப் பெண் சமமாக இருக்கின்ற சொத்திலே, சொத்து எத்தனை பேர்களுக்கு இருக்கின்றது என்பது வேறு விஷயம், இருக்கின்ற சொத்திலே சொத்து இருக்கின்றவர்கள் சமமான உரிமை கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அல்லாத காரணமாகத்தான் பல்வேறு இடங்களிலே குடும்பங்களிலே ஏகப்பட்ட சிக்கல் வருகிறது. இதெல்லாம் சரி செய்தால்தான் இந்த வரதட்சிணை ஒன்றும் கேட்கமாட்டார்கள். வரதட்சணை இல்லாமலேகூட கல்யாணம் பண்ணுவதற்கு எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். எத்தனையோ மணமக்கள் இருக்கின்றார்கள். சொத்து வைத்துக்கொண்டு பணம் தரவில்லை என்றால்தான் தகராறு பண்ணுகிறார்கள். போய் வாங்கிக்கொண்டு வா என்று சொல்கின்றார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து இது முழுமையாக ஆணுக்குப் பெண் சமமாக சகலவிதமான சமத்துவமான உரிமையோடு இருக்கக்கூடிய ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொடுக்கக் கூடிய அந்தச் சட்டத்தை முழுமையாகத் திருத்தத்தோடு கொண்டு வரவேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்தைக்கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 4-50)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 56 ஆம் ஆண்டு இந்து வழிமுறை உரிமைச் சட்டத்தை தமிழ்நாடு மாநிலத்திற்குப் பொருந்துகிற வகையில் சில திருத்தங்களோடு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்குக் குடும்பச் சொத்தில் சரியான பாகம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாகப் பரிசீலித்து வந்த போதிலும் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தலைமைப் பொறுப்பை மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் இந்தச் சட்டத்தை விரைவாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். ஒரு கட்டத்திலேகூட இது பற்றி ஆலோசிக்கப் பட்டது. இது ஒரு முற்போக்கான சட்டம், ஒருவேளை இதற்கு

1989 மே 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

மக்கள் மத்தியில் எந்த அளவுக்கு ஆதரவு இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் சொன்னது போல, இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பலாமா என்று கருதினோம்.

ஆனால் இன்றைக்குப் பார்க்கும்போது தமிழ்நாடடிலிருந்து வந்துள்ள கடிதங்கள் மூலமாக, பத்திரிகைகளில் வந்துள்ள கடிதங்கள் மூலமாக, பல பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்டுள்ள தலையங்கங்கள் மூலமாக, பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். இன்று சட்டமன்றத்தில் பார்த்தோம். பெண்கள் ஆதரித்தார்கள். அது நியாயம். பெண்களைவிட ஆண்கள் அதிகமாக ஆதரித்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தைக் கட்சி பேத மில்லாமல் ஏகமனதாக ஆதரித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (பலத்த மேசையத் தட்டும் ஒலி).

சட்டமன்றத்தில் கட்சி உண்டு. அரசியல் கட்சிகளின் அடிப் படையில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா அரசியல் கட்சி களும், சட்ட மன்றத்தில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் எந்த எதிர்ப்புக்கும் இடம் கொடுக்காமல் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டதற்காக மிகுந்த பாராட்டுதல்களையும், நன்றியையும் தெரிவிப்பதோடு, இந்தச் சட்டத்தை அவசரமாகக் கொண்டு வர முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட முதல்வர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன். அவர்களுடைய முழு முயற்சியின் மூல மாகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை, இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியின் காரணமாக இந்தச் சட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்ற வாய்ப்புக் கிட்டி யிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.அழகர்சாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். ஒரு உதாரணத்தின் மூலமாக இதை விளக்கினால் அது பலன் தருமென்று நம்புகிறேன். 1956 ஆம் ஆண்டு இந்து சக்சஷன் ஆக்ட் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த 1956 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திற்கு முன் நிலைமை என்னவென்றால் ஒரு குடும்பத்தில் தகப்பனார், முதல் மகன், இரண்டாம் மகன், மூன்றாம் மகன் ஆகியோரும், ஒரு மகளும் இருப்பார்களானால் — 1956 இந்து சக்சஷன் ஆக்ட் வருவதற்கு முன்னால் — சொத்தை பங்கிட்டுக் கொள்ளும்போது, ஜாயின்ட் பேமிலி பிராபர்ட்டியை பங்கிட்டுக் கொள்ளும்போது, தகப்பனார், 3 மகன்கள், இந்த நான்கு பேர் மாத்திரம்தான் பங்கிட்டுக்கொள்ள முடியும். அதனால் ஒவ் வொருவருக்கும் கால் பங்கு கிடைக்கும்.

[திரு, எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1989 மே 6

தகப்பனாருக்கு 1/4 பங்கு. மூன்று மகன்களுக்கும் மொத்த மாக 3/4 பங்கு — அதாவது ஒவ்வொருவருக்கும் 1/4 பங்கு. அப்படித்தான் பிரித்துக் கொள்ள முடியும். மகளைப் பொறுத்த வரை எந்தவிதமான உரிமையும் கிடையாது. சொத்தின் பாத்தி யதை இல்லை. ஏனென்றால் இந்து கோ-பார்ஸனரியில் பெண் களைப் உறுப்பினராக ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் 1956-ல் இந்து சக்சஷன் ஆக்ட் அமலுக்கு வந்த பிறகு நிலைமை என்ன என்றால் — அதே உதாரணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதாவது ஒரு தகப்பனார் 3 மகன்கள் ஒரு பெண் என்று வைத்துக் கொண்டால் — ஜாயின்ட் ஃபேமிலி பிராப்பர்ட்டியில் —தகப்பனார் எந்த உயில் சாசனமும் எழுதி வைக்காமல் இறந்து விட்டால் — தகப்பனாருக்கு வருகிற 1/4 பங்கில் எல்லோருக்கும் சம பங்கு— அதாவது மூன்று மகன்களுக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் 1/4 பங்கு — அதாவது மொத்தம் 3/4 பங்கு தகப்பனாருக்குக் கிடைக்கிற 1/4 பங்கில் மகளுக்கு நான்கில் ஒரு பங்கு அதாவது 16-ல் 1 பங்கு மகளுக்குக் கிடைக்கிறது. இது 1956 ஆம் ஆண்டு இந்து சக்சஷன் ஆக்ட்டுக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட நிலைமை.

இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்திற்குப் பிறகு என்ன நிலைமை என்றால் — பெண் கூட்டுக் குடும்பத்தில் ஒரு உறுப்பினர் ஆகிறார். எப்படி மகன்களுக்குக் கிடைக்கிறதே, அப்படி ஒரு உரிமை பெண்ணுக்குக் கிடைக்கிறது. அதன் மூலமாக ஒரு தந்தை, 3 மகன்கள் ஒரு மகள் என்று ஒரு குடும்பத்தில் இருந்தால் இப்போது 5 பேருக்கும் சொத்தில் சம உரிமை உண்டு. அதனால் தகப்பனாருக்கு ஐந்தில் ஒரு பங்கு — மகன் களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்தில் ஒரு பங்கு— பெண்ணுக்கும் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்ற முறையில் இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தின் மூலமாக அளிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் இங்கே பேசி னார்கள். அவர்கள் கடந்த 2 நாட்களுக்கு முன்னால் கூட 10, 20 பெண்களைக் கொண்ட ஒரு டெலிகேஷனோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தை முன் தேதியிட்டு அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி முன் தேதியிட்டு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதுதான் நல்லது என்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நாங்களும் ஆராய்ந்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களும் கூட இதை ஆராய வேண்டும் என்று எங்களுக்குச் சொல் லவே, சட்டத் துறையின் மூலமாக இதைப் பற்றி நாங்கள் ஆராய்ந்தோம்.

நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த 27—1—1989 ஆம் தேதியிலிருந்து இந்தச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வர லாம் என்ற கருத்தை நாங்கள் தெரிவித்தோம். ஆனால்,

1989 மே 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

சட்டத் துறையின் கருத்து என்னவென்றால், கொண்டு வருகிற சட்டத் திருத்தத்திற்கும், நிர்ணயிக்கிற தேதிக்கும் ஒரு தொடர்பு—ஒரு நெக்சஸ் இருக்க வேண்டும்—அப்படி இல்லாமல் ஏதேனும் ஒரு தேதியை வைத்தால், ஒருவேளை அது 'ஆர்பிட்ரரி' யாகக் கருதப்படுமோ என்ற காரணத்தால் தான் இதைப் போன்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் எஸ்.ஆர். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அறிவித்த தேதியான 25-3-1989 தேதியிலிருந்து இதை அமலுக்குக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படித்தான் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். எனவே இது 25-3-1989 ஆம் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி அமலுக்கு வருகிறபோது இந்தத் தேதிக்குப் பிறகு பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தால்—அதாவது பார்ட்டீஷன், சேல் ஆப் பிராப்பர்ட்டி—இது போன்ற பல ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று இருந்தால் அந்த ஏற்பாடுகள் செல்லத் தக்கவை அல்ல என்ற திருத்தத்தை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக மாற்றங்கள் செல்லுபடியாகாத நிலை உருவாகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் திருமணம் ஆன பெண்களுக்குக் கூட,—அந்தத் திருமணம் இந்த குறிப்பிட்ட தேதிக்கு முன்னே நடைபெற்றிருந்தாலும் கூட—அவர்களுக்கும் உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று இங்கே சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 5-00)

இதிலே ஒரு 'கான்செப்ட்' ஒரு அடிப்படை என்னவென்று சொன்னால், ஜாயின்ட் ஃபேமிலி பிராபர்ட்டி, கூட்டுக் குடும்பச் சொத்து என்பது 'இந்து லா' வில் முக்கியமான ஒரு அடிப்படை.

அது போல 'ரைட் பை பர்த்' பிறப்புரிமை,—சுதந்திரம் பிறப்புரிமை என்பது வேறு விஷயம்—என்னவென்று சொன்னால் சொத்தில் பிறப்புரிமை, பிறந்தாலே சொத்து உரிமை என்று 'ரைட் பை பர்த்' என்று இருக்கிறது. அந்த 'ரைட் பை பர்த்' பெண்ணுக்கு இல்லை. பெண்ணுக்கு இல்லாத காரணத்தாலே அந்தப் பெண் குடும்பத்தில் உறுப்பினராக இருந்தாலும் கூட அந்தப் பெண்ணுக்கு சொத்தில் உரிமை கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. பிறகு அந்தக் குடும்பத்தில் யாராவது இறந்து விட்டால் அந்தச் சொத்து 'ரைட் பை சர்வைவர்ஷிப்' இறந்து போனவர் அந்தக் குடும்பத்தில் உறுப்பினராக இருந்த ஒருவர் இறந்து போனால் அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் மீண்டும் சொத்து போய்ச் சேர

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1989 மே 6

வேண்டும். பெண்ணுக்குச் சேர முடியாது என்பது 'ரைட் பை பர்த்'. 'ரைட் பை சர்வைவர்ஷிப்' 'ஜாயின்ட் ஃபேமிலி பிராபர்ட்டி', 'இந்து கோபார் லனரி பிராபர்ட்டி' தத்துவங்கள் இன்னும் சட்டமாக மாற்றப்படுகிறது. இன்மேல் தான் அந்தப் பெண்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, அதனால் தான் இந்தக் குடும்பமான பெண்கள், அதுவும் இந்த குறிப்பிட்ட தேதிக்கு முன்னால் திருமணமான பெண்களுக்கு வகை செய்யும் முறையிலே தான் இது அமைந்திருக்கிறது நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வீட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நண்பர் திரு.ஏ.எஸ்.எஸ். சொன்னது போல் இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற சட்டத்திலே பெண்ணுக்கும் அந்த குடும்ப வீட்டிலே உரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பெண் விரும்பினால் அதிலே பாகம் கேட்டு எடுத்துக் கொள்ளலாம். இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்று சொன்னால் இந்தச் சட்டப்படி பெண்ணுக்கு சொத்து கிடையாது. பிறகு ஒருவேளை அந்தப் பெண்ணுக்கு வாரிசுகள் இல்லாமல், குழந்தைகள் இல்லாமல் இறந்து விட்டால் அப்போது மீண்டும் அந்த 'ரைட் பை சர்வைவர்ஷிப் அப்ளை' ஆகிறது. மீண்டும் அந்த குடும்பத்திற்கு வாரிசுகள் இருந்தால் அந்த வாரிசுகளுக்குப் போகும். வாரிசுகள் இல்லை என்று சொன்னால் மீண்டும் அந்த 'கான் செப்ட் ஆஃப் ரைட் ஆஃப் சர்வைவர்ஷிப் அப்ளை' ஆகிறது; அந்தக் குடும்பத்திற்குப் போகிறது. எனவே தான் இதை இன்று எல்லோருமே பாராட்டி வரவேற்று இருக்கிறார்கள். நம்முடைய திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் கூட கொடுத்து இருந்த திருத்தத்திலே வலியுறுத்தினார்கள்.....

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 'இந்து லா' சட்டக் கல்லூரியில் படித்ததோடு சரி. இருந்தாலும் இங்கே உள்ள விவாதத்தோடு கேட்கும்பொழுது எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது, 'Hindu Law Maintenance' son's pous obligation to maintain parents என்று இருக்கிறது. daughter-க்கு இல்லை. தாய், தகப்பன் சாப்பாட்டுக்கு வழி இல்லை என்றால் 'இந்து லா மெய்ன்டனன்ஸ்'-ல் மகன் மட்டும்தான் சாப்பாடு போட வேண்டுமென்ற ஒரு சட்ட விதி இருக்கிறது. இன்னொன்று நம்முடைய சி.ஆர்.பி.சி.-ல் பையன்தான் பேரண்ட்ஸ்-ஐ மெய்ன்டெய்ன் பண்ண வேண்டும் என்றும், மெய்ன்டனன்சை பையனிடமிருந்து பேரென்ட்ஸ் கேட்கலாம் என்ற விதியும் இருக்கிறது, இந்தச் சூழ்நிலையில் நீங்கள் அதையும் திருத்தினால் சமமாகக் கொடுக்கும்போது சமமாக 'திரடிட்' எடுக்கும்போது 'டெட்ஸ்' ஐயும் 'கிளியர்' பண்ணுவதற்கு 'லையாபிலிட்டி' ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு உரிமையும் வரும்.

1989 மே 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்க்களே, அவையின் முன்னால் இருக்கின்ற திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றித் தான் விளக்கங்களைச் சொல்ல முடியுமேதவிர மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திலே கேட்பது போல கேள்விகளைக் கேட்டால் அதைப் படித்துவிட்டுத் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் 'இந்து லா' என்பது அவ்வளவு சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய நிலையில் இல்லை. Complicated and Complex Law அதைப் படித்துப் பார்த்து, வேண்டுமென்றால் சமயம் வரும்போது விளக்கமாகச் சொல்லலாம். இப்போது இதையே நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டீர்களானால் அதுவே பெரிய விஷயம். இங்கு கூட சில நண்பர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். எனவே தான் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை இங்கு நாங்கள் கொண்டு வந்து இருக்கின்றோம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு இருக்கக் கூடிய சந்தேகம் என்னவென்றால் கடைசிக் காலங்களில் பெற்றோர்கள் மகனோடு வீட்டிலிருந்து வாழ்கின்றார்கள். மகன் பெற்றோரைப் பராமரித்து அவர்களுக்குச் சாப்பாடு போட்டு அவர்களுக்கு வாழ்வு அளித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது ஒரு "வில்"(எழுதாமல் இறந்து விட்டால்) 10 அல்லது 20 ஆண்டுக் காலம் மகன் சாப்பாடு போட்ட பிறகு பெண்கள், மகள்கள் வந்து உரிமை கொண்டாடுவது எந்தவிதத்தில் நியாயம் என்பதைத் தான் தெரிந்துக்கொள்ள நான் கேட்டேன்.

திரு. கோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதும் கூட நம்முடைய தமிழகத்திலேயே ஒரு பிரிவிலே ஆண்களுக்குச் சொத்து இல்லை, பெண்களுக்குத் தான் சொத்து உரிமை என்ற ஒரு வழக்கம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. கல்யாணம் ஆனவுடனே பெண் வீட்டுக்கு மருமகன் வந்து விடுகிறார்; அதே மாதிரி இந்த வீட்டிலே இருக்கின்ற மணமகன் அந்தப் பெண் வீட்டுக்குப் போய் விடுகிறார். இப்பொழுதும் கூட, ஒரு சமுதாயத்திலே அப்படியொரு பழக்கம் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே அந்தத் தாலுக்காவிலே இருந்து வருகிறது. ஆகவே தான் அந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் இல்லை. நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்திலே கேட்க விரும்புவது, மூலச் சட்டத்திலே 23-வது பிரிவிலே குடியிருக்கிற வீடுகளில் பெண் வாரிசுகளுக்கு உரிமை இல்லை என்று இருக்கிறதாமே, அதைத் திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் சபாநாயகர் திரு பாண்டியன் அவர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்து, பெற்றோர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்கிறார். ஆனால் எத்தனை மகன்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே, தாய் தந்தையருக்குச்

சாப்பாடு போட்டு, பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என் பதைத் தயவு செய்து அவருக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். அவர் செய்வார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : இல்லை. நான் எடுத்து வைத்த வாதம், பெற்றோர்களுக்குச் சாப்பாடு போட்டு, கடைசிக் காலம் வரை வீட்டில் வைத்துக் காப்பாற்றி மரணம் அடையும்பொழுது பெற்றோர்கள் ஒருவேளை வில் எழுதாமல் இறந்துவிட்டால் அப்பொழுது காலமெல்லாம் காப்பாற்றிய மகனுக்குக் கிடைக் கக்கூடிய சொத்தில் ஒரு பங்கை ஒன்றும் செய்யாத மகள் வந்து உரிமை கொண்டாடுவதற்கு எந்த விதத்தில் நியாயம் என்ற காரணத்தால் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.அழகர்சாமிக்கு ஒரு விளக்கத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

29-C (1) Where, after the date of the commencement of the Hindu Succession (Tamil Nadu Amendment) Act, 1989, an interest in any immoveable property of an intestate or in any business carried on by him or her, whether solely or in conjunction with others devolves under section 29-A or section 29-B upon two or more heirs, and any one of such heirs proposes to transfer his or her interest in the property or business, the other heirs shall have a preferential right to acquire the interest proposed to be transferred.

வீட்டைப் பொறுத்த வரையிலே கொண்டு வந்திருப்பது, இப்பொழுது அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. ஏற் கெனவே, நீங்கள் சொன்னதைப் போல அந்தக் கூட்டுக் குடும்ப வீட்டில், 1956 ஆக்ட்டுக்குப் பிறகு என்று நினைக்கிறேன், அந்த ஆக்டிலே அந்த வீட்டில் குடியிருப்பதற்கு உரிமை பெறுகிறார்கள். இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கின்ற நம்முடைய சட்டத்திலே அந்தப் பெண்களுக்கும் உரிமை வருகிறது. அந்தப் பெண் விரும்பினால் பாகப் பிரிவினை கேட்கலாம். எனவே, பழைய சட்டம் அடிபட்டுப் போகிறது. அந்த அமெண்ட்மெண்ட், திருத் தத்தின் மூலமாக அந்தப் பழைய சட்டத்தினுடைய ஷரத்தின் அடிப்படை மாற்றப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்தப் பெண்களுக்கும் வீட்டில் உரிமை கிடைக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, மூலச் சட்டத் திலே. . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசியாகி விட் டது. சட்ட அமைச்சரவர்கள் பதிலுரைக்கு அடுத்து முதல் அமைச்சர் உரை இருக்கிறது. பிரிவு பிரிவாக வேறு திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதையே திருப்பித் திருப்பி வாதம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடாது.

1989 மே 6]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு மூலச் சட்டம் கிடைக்கவில்லை. லைப்ரரியிலே தேடிப் பார்த்து கிடைக்கவில்லை. அதற்குத் திருத்தம் கொண்டு வராமல் எப்படி செல்லுபடியாகும்? மூலச் சட்டத் திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமே, இப் பொழுது 23-வது பிரிவுக்கு திருத்தம் இல்லை. 29-க்குத் திருத் தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், மற்றதற்கெல்லாம் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே, அதனால் அதைக் கொண்டு வராமலேயே இந்தச் சட்டத்தின்படி பொருந்துகிறது என்றால் ரொம்ப நல்லது. பெண்களுக்கு, அதே மாதிரி வீடுகளுக்கு, மற்றவைகளிலே எல்லாம் சம பங்கு கிடைக்கிறது என்றால் ரொம்ப மகிழ்ச்சி.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சட்டக் கல்லூரி யிலே இந்து லா படித்தவர். நான் சட்டம் படிக்காதவன். ஆனாலும் கூட பிதிர்ரார்ஜித சொத்துக்குத்தான் இந்தச் சட்டமே தவிர, சுயார்ஜித சொத்துக்கு அல்ல. சுயார்ஜித சொத்துக்குத் தான் உயில் எழுதி மாற்ற முடியுமே தவிர, பிதிர் ரார்ஜித சொத்துக்கு வருவது என்பது கட்டாயமாக இருக்கும். ஆகவே, இதில் செய்வது சரியானதுதான் என்பதை நான் அவர் களுக்கும் இந்த அவைக்கும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தச் சட்டத் தின் மூலமாகப் பெண்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் இதன் மூலமாக இருக்கிற விளக்கம். அந்த விளக்கத்தைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

*(பிற்பகல் 5—10)*

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தினுடைய வரலாற்றில் புதியதொரு பொன்னேடு புரளுகிறது என்று நாமெல்லாம் மகிழத் தக்க அளவிற்கு பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை என்ற தலைப்பு உள்ள சட்டம் இன்றைக்கு நிறைவேறுகின்றது.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து அவையிலே இப்போது இருக்கிற எல்லா பெண்மணிகளும் கருத் துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் இயக்கத் தைச் சார்ந்த திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சார்ந்த திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்களும், கழக உறுப்பினர்களாக அமர்ந்திருக்கிற திருமதி காஞ்சனா கமலநாதன், திருமதி சற்குணம், திருமதி சாந்தகுமாரி ஆகிய இங்கே அமர்ந்திருக்கிற எல்லா பெண்களுமே ஆதரித்து, இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி இந்த அவையிலே உள்ள ஆடவர்கள் ஒரிருவருக்கு மாத்திரம் ஐயப்பாடு எழுந்து, அதையும் போக்குகின்ற அளவிற்கு பெண்களே விளக்கங்களை வழங்கி,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 மே 6

இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுகின்ற தறுவாயில் **என்னுடைய** கருத்துக்களையும் இங்கே கூறப்பட்ட **கருத்துக்களோடு இணைத்துக்** கொள்வதில் நான் பெருமை **அடைகிறேன்.** இதுபோன்ற ஒரு சட்டம் இல்லாமலே கூட ஒரு சில இல்லங்களில் பெற்றோர்களுடைய இதயக் கனிவின் காரணமாக ஆண்கள், பெண்கள் இருவரும் சமமாக நடத்தப்படுகிற நிலைமைகளை நாம் உணர்கின்றோம். அது ஏதோ விதி விலக்காக நடக்கிற காரியங்கள் என்ற காரணத்தால் அதை ஒரு விதியாகவே ஆக்கிவிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டு இந்த அரசு அமைச்சரவையில் ஆழச் சிந்தித்து எடுத்த முடிவை இந்த அவையின் வாயிலாக இன்றைக்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. பெண்களைப் பற்றி கவிச் சக்கரவர்த்தி பாரதி எத்தனையோ அருமையான கவிதைகளைப் பாடியிருக்கிறார். அவருடைய வழித் தோன்றல் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்,

"பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசும் திருநாட்டு
மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே
ஊமை என்று பெண்ணை உரைக்கு மட்டும்
உள்ளடங்கும் ஆமை நிலைமைதான் ஆடவர்க்கும் உண்டு"

என்று அழுத்தந் திருத்தமாக கவிதை வடித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதுமாத்திரமல்ல மிகுந்த உருக்கத்தோடு புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் எழுதிய கவிதையில்—

'பெண்கள் துயர் காண்பதற்கும் கண் இழந்தீரோ
கண் இழந்தீரோ உங்கள் கருத்து இழந்தீரோ'

என்று ஆடவரைப் பார்த்து வசைமாரியே பொழிந்தார்.

'பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி கண்டீர் பேதம் எனும் மதுவை உண்டீர்

கண்ணில் ஒன்றைப் பழுது செய்தால் கான்றுமிழாதோ? கான்றுமிழாதோ புவிதான் பழியாதோ?" என்று மிக வேகமாக ஆடவர் இனத்தைப் பார்த்து பெண்கள் வர்க்கத்திற்காக வாதாடி இருக்கிறார். இத்தகைய கவிதைகளை பாரதியார், பாரதிதாசன் மற்றும் அவர்களுடைய வீழித் தோன்றல்கள் இந்த அளவு பாடியிருந்தாலும் கூட நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற பொன்விழாவில் நான் சுட்டிக்காட்டியதற்கொப்ப என்னுடைய வயது ஐந்தாக இருக்கும்போது, நம்முடைய பேராசிரியர் சற்றொப்ப ஏழு வயதாக இருக்கும்போது தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிற இந்தப் புரட்சிக்கு பழைய செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் அதன் தலை நகரான செங்கல்பட்டிலே வித்து ஊன்றப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய கையில் இருக்கிற இந்தப் புத்தகம் கடந்த கால சுயமரியாதை இயக்க வரலாற்றை, நீதிக்கட்சி வரலாற்றை விளக்குகின்ற ஒரு ஆங்கிலப் புத்தகம்.

1989 மே 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதிலே,

The First Provincial Self-Respect Conference commenced on 17th February 1929 at Chingleput at Nair Mansionin Panagal Bagh.

The Hon. Dr. P. Subbarayan, Chief Minister, opened the Conference. Mr. W. P. A. Soundarapandian Nadar, M.L.C., was the President. Rao Bahadur M. K. Reddi, President of the Chingleput District Board was the Chairman of the Reception Committee. Mr. P. T. Rajan, M.L.C. unfurled the flag. The Hon. Mr. S. Muthiah Mudaliar opened the Agricultural Exhibition. Six to seven thousand people attended the Conference including the Hon. Diwan Bahadur M. Krishna Nair, Sir Mohd. Usman Sahib Bahadur, the three Hon. Ministers, Mr. Raghavendra Rao, Ex-Minister of the Central Provinces, Mr. Nilagiri Sanjeevayya, M.L.C. of Mysore, Mr. A. Ramasami Mudaliar, Mr. E. V. Ramasami Naicker and almost all prominent non-Brahmin M.L.C. and a record number of delegates from all parts of the Presidency.

இது 1929-ஆம் ஆண்டு செங்கற்பட்டில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாட்டினுடைய செய்திச் சுருக்கத்தினுடைய முகப்பு. அந்த மாநாட்டுக்கு சென்னையிலே தியாகராயர் சதுக்கத்திலேயிருந்து ஊர்வலம் புறப்பட்டு 35 மைல் தூரம் அந்த ஊர்வலம் நடை பெற்றதாக இந்த நூலிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பது, ஒரு வரலாறு. மாநாடுகளுக்கு 4 கல் தொலைவு, 5 கல் தொலைவு இப்போது எல்லாம் ஊர்வலம் செல்வது வழக்கம். ஆனால் சென்னையிலிருந்து செங்கற்பட்டு வரையில் ஒரு மாபெரும் ஊர்வலத்தை சற்றொப்ப 35 கல் தொலைவிற்கு அன்றைக்கே நடத்தி, 6 ஆயிரம் பேர்கள், 7 ஆயிரம் பேர்கள் அந்தக் காலத் திலே, 1929-ஆம் ஆண்டிலே கூடி, அந்த மாநாட்டிலே நிறைவேற் றப்பட்ட தீர்மானங்கள், தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய முயற் சியினால், அவர்களைப் போன்ற சுயமரியாதை இயக்க முன் னோடிகளினுடைய முயற்சியினால், நடத்தப்பட்ட அந்த மாநாட் டில் நான் இங்கே படிக்க இருக்கின்ற தீர்மானங்களை முன் மொழிந்தவர் திரு. சபாபதி முதலியார் Mr. Sabapathi Mudaliar. moved the following: அதிலே முதல் தீர்மானம்.

This Conference declares its conviction that women should be given the same rights to property and inheritance as men.

இரண்டு This Conference urges that the age for marriage should be fixed at 18 for women and that infamt and child marriages should be prohibited by legislation.

அடுத்தது, This Conference is of opinion that the parties to marriage should be given free right to choose their partners, irrespective of caste, creed and race and that the present laws relating to marriage should be amended accordingly.

அடுத்தது, This Conference is of opinion that women should have equal rights with men to enter into and practise any profession they choose.

அடுத்தது, This Conference resolves that women should be employed in large numbers as teachers and that their services should be enlisted to the utmost possible extent, especially in the sphere of primary education.''

இவைகள் எல்லாம் 1929 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள். 1929 ஆம் ஆண்டிலே இப்படிப் புரட்சிகரமான தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, என்னுடைய ஐந்தாவது வயதிலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்த மாநாட்டின் தீர்மானங்களை 60 ஆண்டுக்காலத்திற்குப் பிறகு, என்னுடைய 65-வது வயதிலே இந்த மாமன்றத்திலே சட்டங்களாக, திட்டங்களாகக் கொண்டு வருகின்ற ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்றால், அது எனக்கு, என்னுடைய அமைச்சர் பெருமக்களுக்கு, இந்த அவைக்கு பெருமை சேர்க்கக்கூடிய ஒன்று என்றாலும் கூட, சற்றொப்ப 60 ஆண்டுக்காலப் எந்த அளவிற்கு நாம் தூக்கத்திலே இருந்து இருக்கிறோம் என்பதையும் மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை.

இந்த 60 ஆண்டுக் காலத்தில் நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கிற மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தினுடைய தாக்கத்தை நாம் அனைவரும் உணர்ந்து இருக்கிறோம். சமுதாயத்திலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற விழிப்பு உணர்வை நாம் அறியாதவர்கள் அல்ல. இத்தகைய விழிப்பு உணர்வுக்குப் பிறகும் கூட, இன்றைக்கு இப்படி ஒரு சட்டம் வரும்போது, இன்னும் இந்தச் சட்டம் தேவையா, இதனால் என்னென்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்று எண்ணுகிறவர்கள இல்லாமல் இல்லை.

1989 மே 6] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட டார்கள். இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கலாமா என்று கூட நாங்கள் எண்ணினோம். ஆனால் தமிழகத்திலே தாய்மார்களிடமிருந்து வந்த வர வேற்புக் கடிதங்கள், பாராட்டுக் கடிதங்கள், ஏன் இளை ஞர்கள் மற்றும் உள்ள வயதான ஆடவர்கள் கூட இதைப் போற்றி, பாராட்டி, எங்களிடத்திலே உரைத்த கருத்துக்கள், எழுதப்பட்டுள்ள கடிதங்கள், இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது, இது இப்போது வேண்டாம், ஒத்திவையுங்கள் என்று சொல்லவும், செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்கவும், என்னைச் சந்தித்தவர்களில் ஒருவர் இருவரைத் தவிர, வேறு யாரும் இல்லை. எனவே இதுகட்சி சார்பற்ற முறையில் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு சட்ட மாக இன்றைய தினம் இங்கே நிறைவேறுகிறது.

(பிற்பகல் 5-20)

இதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக இன்னமும் தெரி விக்கப்பட்டது. அவைகளுக்கு எல்லாம் ஏற்ற பதிலை சட்ட அமைச்சர் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏதாவது இதற்குப் பிறகும் குறைபாடுகள் இருக்குமேயானால், அதனை காலப் போக்கில் நடைமுறைப்படுத்துகிற நேரத்திலே உணர்ந்து அதற்குத் தக்க பரிகாரம் காணவும் இந்த அரசு தயங்காது என்பதை நான் இந்த அவைக்கு உறுதியளித்து இதை ஒருமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்ற நேரத்தில், இந்தச் சட்டம் நிறைவேறும்போது இந்த அவையிலே எல்லா உறுப்பினர்களும் இருந்து, இது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்குமேயானால், நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைந்திருப்பேன். மூன் வரிசையிலே எதிர்க்கட்சியின் தலைவர் கள் எல்லாம் இல்லாமல், இப்போது இந்த அவையிலே மூன்றாவது கட்சியாக இருக்கின்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய தலைவர் மற்றும் இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கினுடையதலைவர், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய தலைவர் இந்தத் தலைவர் களுடைய முன்னிலையிலே இது நிறைவேறுகிறது என்றாலும்கூட, ---நம்முடைய நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் நாங்கள் இல்லையா என்று கேட்கிறார்---தலைவர்களைத்தான் சொல் கிறேன். எனவே அவர்கள் எல்லாம் இருந்தால், இன்னும் இந்தச் சட்டத்திற்கு பெருமையை நாம் சேர்ப்பவர்களாக ஆவோம் என்ற மனக் குறை எனக்கு இருந்தாலும்கூட, அந்த மனக் குறையையும் மாற்றுகின்ற அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுவதிலே நான் மகிழ்ச்சி கொண்டு இதை அனை வரும் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுகின்ற நேரத்திலே, இதற்கு அடிகோலிய பழம் பெரும் தலைவர்கள் அத்தனை பேருக்கும், இந்த தீர்மானங்களை செங்கற்பட்டு சுய மரியாதை

மாநாட்டிலே அன்றைக்கு முன்மொழிந்த சபாபதி முதலியார் அவர்கள் இன்றைக்கு இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, அவர்களுடைய திக்கு நோக்கி தெண்டனிட்டு, வணக்கம் தெரிவித்து, அந்த சுய மரியாதை மாநாட்டிற்கு அடிகோலிய தந்தை பெரியார் அவர்கள் வாழ்க, அவருடைய வழித் தோன்றல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாழ்க வாழ்க என்று கூறி, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

''1989 ஆம் ஆண்டு இந்து வழிமுறையுரிமை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 9/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருப்போர் அனைவரும் ஒரு மனதாக, முழுமனதாக, ஆழமாகச் சிந்தித்து ஏற்றுக்கொண்ட வகையில் இந்தத் தீர்மானம் முழுமையாக நிறைவேறுகிறது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மூவர் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருத்தங்களை முதலில் முன்மொழியலாம். பிறகு பேச வேண்டுமானால் பேசலாம்.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''பிரிவு 2 சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.''

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

1989 மே 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

" In clause 2, in the opening portion, *for* the expression ' Hindu Succession Act, 1956 ", *substitute* the expression ' Hindu Succession Act, 1956, (hereinafter referred to as the principal Act.)" '.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:

" In Clause 2, in the proposed new Clause 29-A, under Chapter II-A, Sub-Clause (iv) shall be deleted ".

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : நான் வழிமொழிகிறேன்.

நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை முன் மொழி கிறேன்.

" In Clause 2, in the proposed new Clause 29-A, under Chapter II-A, insert the following proviso at the end of Sub-Clause (V) :

' provided that where by mutual consent any, amount as compensation may be given to the women in lieu of land and that compensation shall be computed in terms of the returns in the land during the last three years '.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : நான் வழிமொழிகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்தத்தில் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சுருக்கமாகப் பேசலாம்.**

**திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இங்கே நீண்ட நேரம் இந்தப் பிரச்சினையைத்தான் வாதாடி னார்கள். அந்த குறிப்பிட்ட பெண் திருமணமாகியிருந்தால் இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்பது நிச்சயமாக இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகிறதோ It limits the very objects and purposes of the Bill என்பது என்னுடைய எண்ணம். காரணம் மணமான பெண், மணமா காத பெண், ஒரு ஆண் என்று இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மணமான பெண்ணுக்கு மட்டும் அந்தச் சொத்திலே சொத் துரிமை கிடையாது என்று சொல்லுவது முறையாகாது. முன்பே 1956 ஆம் ஆண்டு சட்டப்படியே கூட ஏ.எல்.எஸ். அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல அப்போதும் பெண்களுக்கு சொத்து உரிமை இருந்தது. பூர்வீகச் சொத்திலே மட்டும் தான். To a limited extent she can lay her claims. ஆனால்

இப்பொழுது முழுவதுமாக ஆக்குகிற சட்டம் இங்கே வரும்போது அது முழுமையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஒரு விஷயம் திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்களுடைய ஜட்ஜ்மெண்ட் டின் குறிப்பிலே இருந்து ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

AIR—1979—Supreme Court Page 1868 and page 1869

"This Writ Petition by Miss Muthamma, a senior Member of the Indian Foreign Service, be speaks a story which makes one wonder whether Arts. 14 and 16 belong to myth and reality. The credibility of constitutional mandates shall not be shaken by governmental action or inaction but it is the effect of the grievance of Miss Muthamma that sex prejudice against Indian womanhood pervades the service rules even a third of a century after freedom". என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அதிலே முக்கியமான பகுதி "Discrimination against women in traumatic transparency, is found in this rule. If a woman member shall obtain the permission of government before the marries. the same risk is run by government if amale member contracts a marriage." : அதன்பின் பகுதியில் மீண்டும் சொல்கிறார் 6-வது பாராவில். "At the first blush this rule is in defiance of Art. 16. If a married man has a right, a married woman other thing being equal, stands on no worse footing. This misogynous posture is a hangover of the masculine culture of manacling." என்று சொல்கிறார். ஆக அது ஒருவேளை அந்தச் சட்டமே கூட செல்லாமல் போய்விடக் கூடும். எனவே நிச்சயமாக என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏன் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல. அப்படி சொத்துரிமை கொடுக்கும்போது இன்று கூட கார்ப்போரேஷனிலே ஒரு ஆக்ட் இருக்கிறது. ஒரு வீட்டை இரண்டு பேர் பங்கு போட்டால் நெம்பர் கூட கொடுக்க மாட்டார்கள். பங்கு போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது போல தஞ்சாவூரிலே ஒருவருக்கு நிலம் இருக்கலாம். அவருடைய மகளை சென்னையிலே திருமணம் செய்து கொடுத்தால் அவருக்கு அந்த நிலத்தை பராமரிக்க முடியாது.

அங்கிருக்கிற மகன் தான் பராமரிக்க வேண்டும். ஆகையினால் அதற்காக, அதற்கு இணையாக பணத்தை கொடுக்கின்ற ஒரு ஷரத்து கூட இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற வளமான நிலங்களை அபிவிருத்தி லேண்ட்ஸ்களை டிவைட் செய்து சின்ன சின்னதாக ஆக்காமல் ஒரே அளவு இருப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அதற்கு ஈடாக பணத்தைக் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொண்டு போகலாம். அதே மாதிரி மற்ற மாநகராட்சி இடங்களிலே— கோயம்புத்தூர் போன்ற மாநகராட்சிகளிலே ஒரு கட்டிடம், பில்டிங் சொந்தமாக இருந்தால் 5 லட்சம் 10 லட்சம் விலை பெறும். அந்த பில்டிங்கை பங்கு போட்டால் சரியாக இருக்காது. அது மாதிரி இடங்களில் சாம்பன்சேஷன் அமௌன்ட் கொடுத்து அந்த மகளுக்கு கொடுத்து விடலாம் என்று ஒரு ஷரத்து கூட சேர்க்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன்.

அது போல் இன்று வேறு ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னையிலே வாழ்கிற ஒருவருக்கு பம்பாயிலே சொத்து இருந்தால் எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வர முடியும் என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய சட்டத்தின்படி மகளுக்கு பங்கு கொடுத்தால் அது நிற்குமா என்பதைப்பற்றி ஒரு பெரிய சட்ட சிக்கல் இருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால் ஒருவர் சென்னையிலே இருக்கிறார். அவருக்கு நிலம் பம்பாயிலே இருக்கிறது அல்லது கல்கத்தாவிலே இருக்கிறது அல்லது டெல்லியிலே இருக்கிறது என்றால் அந்த நிலங்களை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வர முடியுமா? பம்பாயிலே வேறு சட்டம் இருக்கிறது. டெல்லியிலே வேறு சட்டம் இருக்கிறது. சென்னையிலே வாழுகிற அவருடைய மகளுக்கு ஈக்குவல் ரைட்ஸ் என்று சொன்னால் பம்பாயிலே இந்தச் சட்டத்தின்படி கொடுக்க முடியுமா? பம்பாயிலே இந்தச் சட்டத்தின்படி கொடுக்க மாட்டார்கள். அங்கே வேறு சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே எந்த அளவுக்கு அகில இந்திய அளவிலே— சென்ட்டிரல் ஆக்ட்படி வரும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இந்தக் காரியங்களையும் நீங்கள் மனதில் கொண்டு இந்த அமெண்ட்மெண்ட்டை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி விடை பெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருத்தத்தின் மீது ஆற்றப்பட்ட உரைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதேனும் பதில் கூற வரும் பினால் பதில் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : பெரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலே அட்வகேட் ஜெனரலுடைய கருத்து கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. அட்வகேட் ஜெனரல் அவர்கள் இந்த சட்டத்தை தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரலாம் என்ற அபிப்பிராயம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலும் தான் இந்தச் சட்டத்தை இப்போது இங்கே அறிமுகம் செய்து ஆய்வு செய்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரதாஸ் பம்பாய் அல்லது வேறு இடங்களிலே சொத்து இருந்தால் அதை எப்படி பங்கிட்டுக்கொள்ள முடியும் என்று கேட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் ஜாயின்ட் ஃபேமிலியாக இருந்து அந்த ப்ராபர்ட்டி ஜாயின்ட் ஃபேமிலி ப்ராப்பர்ட்டியாக இருந்தால் அதை பங்கிட்டுக் கொள்ளலாம் என்று தான் நான் கருதுகின்றேன். சட்ட நுணுக்கம் எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது, அப்படித்தான் இருக்க முடியும். தமிழ்நாட்டில் வாழக் கூடியவர்கள் ஜாயின்ட் ஃபேமிலியாக தமிழ்நாட்டில் இருந்தால், அந்தச் சொத்து வெளிநாடுகளில் இருந்தாலும், அந்தப் ப்ராபர்ட்டி ஜாயின்ட் ஃபேமிலி ப்ராபர்ட்டியாக இருந்தால் அதிலும் உரிமை இருப்பதாகத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாமல் போகுமோ என்ற ஒரு அச்சம் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி இருக்காது என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் It is a reasonable classification married daughters after a particular date அது ஒரு ரீசனபுள் கிளாசிபிகேஷனாகத்தான் நீதிபதி ஏற்றுக் கொள்வார் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே அந்த ஒரு அச்சம் இருக்க வேண்டாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்கு நம்முடைய நண்பர் வரதராசன் அவர்கள் விளக்கத்தைச் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த செக்ஷன் 23 என்பது இப்போது அது நம்முடைய சட்டத்திலே இல்லை. Section 23 of the Hindu Succession Act, 1956 deals with the property other than the coparcenery property.

குடும்பச் சொத்துக்களைத் தவிர மற்ற சொத்துக்களைப் பற்றித்தான் அந்த செக்ஷன் 23 நடைமுறைப்படுத்தப்பட முடியும். Section 53 of the Hindu Succession Act. 1956 deals with the property other than the coparcenery property will not have any application or relevance to the present proposal.

1989 மே 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

இப்போது அவையின் முன்னால் இருக்கின்ற சட்டத்திற்கும் அந்த செக்ஷன் 23க்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருப்பது The proposed amending Act only deals with the coparcenery property of a Joint Hindu Family. In respect of coparcenery property the female will have the same right as that of a son even in respect of a dwelling house.

இந்த விளக்கத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, சிக்கல்கள் இருந்தால் அதையும் மீண்டும பரிசீலித்து இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம், மா. சுந்தரதாஸ் ஆகியோர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்ப பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"In clause 2, in the opening portion, *for* the expression 'Hindu Succession Act, 1956', *substitute* the expression " Hindu Succession Act, 1956 (hereinafter referred to as the principal Act). "

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி "பிரிவு 2 திருத்தப்பெற்றபடி சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 2 திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 2, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

புதுப் பிரிவு 3

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

" *After* clause 2, *insert* the following clause, namely :—

3. *Certain partitions to be null and void.*—Notwithstanding anything contained in the principal Act or in any other law for the time being in force, where, on or after the 25th day of March 1989 and before the date of the publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette*, any partition in respect of coparcenary property of a Joint Hindu Family has been effected and such partition is not in accordance with the provisions of the principal Act, as amended by this Act, such partition shall be deemed, to be, and to have always been, null and void. "

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி "பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி

"பிரிவு 1 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்".

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:

"In clause 1, *for* sub-clause (3), *substitute* the following sub-clause namely :—

"(3) It shall be deemed to have come into force on the 25th day of March 1989 ".

1989 மே 6]

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: ''பிரிவு 1 திருத்தப்பெற்றபடி சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 1 திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

'' 1989-ஆம் ஆண்டு இந்து வழிமுறையுரிமை (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 9/1989) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும் ''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு திருத்தப் பெற்றபடி, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(ஒ) இளங் குற்றவாளிகள் சிறைப்பள்ளிகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு 1989.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' 1989-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இளங் குற்றவாளிகள் சிறைப் பள்ளிகள் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 13/1989) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.''

திரு. சி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இளம் குற்றவாளிகளுக்கான தண்டனை திருத்தச் சட்டத்தின் மீது மார்க்சிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக சில

* 28-4-1989-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.